FEDERATIE van VLAAMSE HISTORISCHE SCHUTTERSGILDEN

Viermaandelijks Tijdschrift december 2009
8ste jaargang nummer 18

Tijdschrift van de
FEDERATIE van VLAAMSE
HISTORISCHE
SCHUTTERSGILDEN VZW
Erkend als organisatie van volkscultuur
MB 13 maart 2001
Maatschappelijke zetel + secretariaat:
Breeërsteenweg 394 3640 Kinrooi
Tel: 089-70 29 50 Fax: 089-30 53 92

E-mail: **vlaamseschutters@skynet.be**
Bank: 735-0011152-82
Viermaandelijks tijdschrift
Jaargang 8 Nr. 18
www.vlaamseschuttersgilden.be

Uitgave & Hoofdredactie:
Louis Drees
Waterstraat 8
2400 Mol
Tel: 014/81 60 05
E-mail: louis.drees@telenet.be

Redactieleden:
François Van Noten
Gerzevien 73
3150 Haacht
Tel: 016/60 44 16
E-mail: fravano@skynet.be

Davy Ickx
Binkomstraat 70
3391 Meensel-Kiezegem
Tel: 016/63 24 16
E-mail: davy.ickx@scarlet.be

Pater Karel De Wilde
Minderbroedersstraat 19
3500 Hasselt
Tel: 011/29 00 50 Fax: 011/25 06 88
E-mail: sant.p.karel@telenet.be of p.karel.vipo@telenet.be

Davy Versleegers
Schootsheidestraat 11
3680 Neeroeteren
Tel: 089/65 78 43
E-mail: davyversleegers@yahoo.com

MET STEUN VAN DE
VLAAMSE GEMEENSCHAP

Druk:
Drukkerij Elite Lommel

Uitgave: VZW Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden

Abonnementsprijs: Binnenland: € 9 Buitenland: € 15

Antwerpen

Vlaams-Brabant

Brussel

Limburg

Oost-Vlaanderen

West-Vlaanderen

WOORDJE VAN DE VOORZITTER.

Beste schuttersvrienden

Onze Federatie bestaat dit jaar tien jaar. Of beter gezegd, al tien jaar. Hoog tijd dus om eens achterom te kijken.

Niet dat we dit anders nooit doen, maar tien jaar is toch een hele stap voor een jonge organisatie. De oprichting van onze Federatie vindt haar oorsprong in het verschijnen van een Vlaams decreet in 1998, waarin de schuttersactiviteiten perfect pasten.

Toen we destijds overgingen tot de oprichting van de Federatie hadden we wel een idee van hoe het zou kunnen zijn, maar geen enkel idee op welke manier we dit allemaal zouden kunnen opvangen. Wij wensten, op basis van dit decreet, ook erkend te worden door de overheid.

Ons dossier werd aanvaard en subsidiëring volgde. In eerste instantie sloten vooral bonden uit Limburg aan, samen met Vlaams-Brabant; vervolgens Antwerpen en nadien West-Vlaanderen. Momenteel is ook Oost-Vlaanderen bijna klaar. Onze Federatie groeide langzaam maar zeker uit tot een grote organisatie. Momenteel zijn ongeveer 160 schuttersgilden aangesloten. Schutterijen en gilden die overkoepeld zijn en anderen die dit niet zijn. Allemaal zijn ze welkom. Jullie kunnen ze vinden op onze website alwaar jullie ook kunnen zien hoe de Federatie is gestructureerd en wat ze zoal aanbiedt.

Maar beste schuttersvrienden, wat ik hier vooral wil aanhalen, is de wil en het doorzettingsvermogen van onze eerste oprichters, ondanks de vrees voor het onbekende. Men wist eigenlijk niet goed waaraan men begon. Wij zagen de ene oever wel, maar niet de overkant. Een tijd lang werd getwijfeld: "Gaan we door?" of "Hoe gaan we dit nu aanpakken?" of "Wat wil de overheid nu van ons?"
Allemaal zaken die ons in twijfel hielden tot wij op een zeker ogenblik toch de beslissing namen om definitief te starten.

Heel wat leden uit verschillende regio's van Vlaanderen waren zeer enthousiast. Eindelijk een erkenning voor onze schuttersgilden, eindelijk één grote koepel en eindelijk een organisatie die als spreekbuis dient bij de overheid. Dit laatste is zeer belangrijk en dat heeft het verleden al aangetoond. Intussen hebben we ervaren dat de Federatie nodig is. Dat zien wij aan de vele reacties die we krijgen uit de verschillende hoeken van Vlaanderen. Wij zien dit ook aan de vele medewerkers, zo een vijftig in totaal, waar we dagdagelijks gratis beroep op kunnen doen. Regelmatig wordt de Federatie gevraagd op samenkomsten om alzo meer informatie over de werking te verschaffen.

Sommigen noemen de Federatie een geschenk uit de hemel. Dit doet natuurlijk veel deugd wanneer men zoiets verneemt, maar het is ook een teken dat er iets gepresteerd is. Mijn dank gaat hier dan ook uit naar alle rechtstreekse en onrechtstreekse medewerkers van onze Federatie. Zonder deze vrijwilligers kon en kan er niets.

Maar tien jaar na oprichting, het zoeken naar de beste structuur, de visie over de toekomst, de werking op gang krijgen, de naambekendheid enz…gaan we zelfverzekerd verder.

Onze hoofdpunten blijven het verdere bestaan van onze verenigingen en het behoud van onze mooie tradities verzekeren. Wij moeten nog meer gaan beseffen dat onze schuttersgilden mee hebben geholpen aan de geschiedenis in Vlaanderen.
Wij mogen dit erfgoed nooit laten verloren gaan. Hier doen we vanuit onze Federatie dan ook alles voor.

Beste medewerkers, beste bestuursleden, beste leden allemaal, nogmaals van harte dank voor de steun tijdens deze eerste tien jaren, voor jullie inzet en voor jullie geloof in de Federatie.
Ik weet het ook, het is niet altijd gemakkelijk geweest, maar juist in de moeilijkste momenten vonden we steun en vriendschap bij elkaar. Dat alleen al is de moeite om er tegen aan te gaan en van de volgende tien jaar opnieuw een succesverhaal te maken.

Paul Stoop

WOORDJE VAN DE REDACTIE

Zoals de voorzitter hierboven aangebracht heeft, bestaat de Federatie wel degelijk tien jaar, niet tegenstaande ons tijdschrift nu pas aan haar achtste jaar toe is.

Dit tijdschrift is gestart in het jaar 2002, ter gelegenheid van onze eerste gildedag te Bokrijk. In die beginjaren verscheen het tweemaal en door de groei en het uitwerken van het stappenplan werd de uitgave driemaal jaarlijks uitgebracht. Dat dit tijdschrift welkom is bij vele gildebroeders en -zusters (schutters en schutsters) weten we, doordat er vele eigen verhalen en gebeurtenissen in vermeld worden.

Vele gildebroeders en –zusters wisten vroeger wel van het bestaan van gilden met boog en pijl, of met geweer, enz… maar nu worden in het tijdschrift dikwijls verhalen beschreven die vroeger niet of nauwelijks geweten waren. Het komt wel voor dat gilden uit West-Vlaanderen verbroederen met gilden uit Limburg. Zo blijven we de aloude culturele gebruiken beleven.

Zo kunt u nu lezen over onze gildedag met zijn speciale gebeurtenis. De voorzitter wordt nu overal waar hij in functie van de Federatie aanwezig is, herkend door zijn voorzittersketting.

We kunnen ieder jaar terugkijken naar vele gebeurtenissen en activiteiten in onze verbonden. Doch dit jaar was een uitzonderlijk jaar, vermits de 7 actieve schuttersgilden van Kinrooi wederom een Europees Schutterstreffen in ons land mochten inrichten, in het Verbond Maas en Kempen.
Dit was een van de mooiste organisaties van de afgelopen jaren, deels door het prachtige weer, bewijs dat de schuttersheiligen steeds aanwezig zijn bij al onze organisaties. De afwezigen hebben zeker ongelijk gekregen door dit groots samenzijn van vele Europese gilden te negeren.

Ook hadden we het zeer smaakvol en geslaagd jaarlijkse Nationaal Koningsschieten dat in Lommel plaatsvond als afsluiter van het huidige schuttersseizoen.

Zonder afbreuk te doen aan andere artikels kunt u over dit alles lezen in dit tijdschrift. Dank aan alle medewerkers en het mag hierna niet ophouden.. We moeten in de toekomst wederom nummers brengen die de moeite lonen om te lezen.

Nogmaals hartelijk dank namens de redactie.

KAMPIOENVIERING VERBOND "DE MAASVALLEI"

Laatste toespraak van de voorzitter

Geachte voorzitter,
Geacht bestuur,
Dames en heren ,
Beste schuttersvrienden,
Geachte genodigden,

Het seizoen 2008 – 2009 zit er weer op.
Onze kampioen is gekend.
Voor de tweede maal in vier jaar staan wij hier om de schutterij St.-Elisabeth te vieren als kampioen van de schuttersbond De Maasvallei en dat willen wij vieren vandaag.
Schutterij St.-Elisabeth, u bent een waardig kampioen.
Het wordt misschien eentonig dat wij hier weer staan, maar het is aan de andere schutterijen om te tonen dat zij dit ook aankunnen en ik ben er van overtuigd dat het hen ook zal lukken in de toekomst.
Beste schutters, het schuttersseizoen duurt twee jaar en het is zo voorbij. Waar maken wij ons toch kopzorgen over? Het is tenslotte onze hobby. Maak in de toekomst meer tijd voor vriendschap.
Hier is het leven belangrijk, hier op deze kleine planeet, in het kleine dorp dat AARDE heet.
Waarom gaat men leven zoeken op Mars, 320 miljoen km ver? Er is voor ieder mens ergens een stukje HEMEL op aarde, maar dat hoeft niet zo ver te zijn. Wij moeten weer leren leven met elkaar, leren leven van eenvoudige dingen, van voor de hand liggende dingen leren genieten, zodat wij, schutters onder elkaar, onze hobby kunnen blijven uitoefenen in de toekomst.
Wij zijn op een keerpunt gekomen in een gewijzigde maatschappij.
Het is moeilijk om mensen nog te interesseren voor de schutterij.
Wij zijn een kleine bond en door het slinkend ledenaantal in onze schutterijen lijkt deze zelfs elk jaar nog kleiner te worden. Ondanks het stormachtig verleden kan het niet waar zijn dat wij ons verbond zouden laten wegkwijnen.
Men moet durven veranderen. Dit dient ook te geschieden in onze bond.
Niet alleen vandaag en morgen durven nadenken, maar doen! Ons de vraag durven stellen welke weg we willen en kunnen opgaan in de toekomst. Alleen als we samenwerken, kunnen we een toekomst garanderen voor onze schutterijen! En laat het ons niet vergeten: het is en moet nog een hobby blijven.
Geachte voorzitter, geachte schutters van St.-Elisabeth Stokkem, u hebt goede schutters in uw rangen, dat heeft zich bewezen zeker het laatste jaar: het winnen van het persoonlijk kampioenschap, voor de tweede maal het winnen van het L.D.S en het behalen van een eervolle derde plaats op het O.L.S te Neer. U hebt de schuttersbond alle eer aangedaan. **Proficiat**. Blijf met uw twee voeten op de grond staan. Wees waakzaam voor wat er allemaal kan gebeuren, zodat de vriendschap onder elkaar blijft bestaan, want dit is een heel belangrijke zaak. Het tij kan heel rap keren en dan is alle werk voor niets geweest, wat ik u tenslotte niet toewens.
U weet ondertussen al dat dit mijn laatste officiële toespraak zal zijn. Ik zal dus op 10 oktober ontslag nemen als bondsvoorzitter om gezondheidsredenen op het aanraden van mijn arts.
Dit wil niet zeggen dat ik mij helemaal uit de schutterswereld ga terugtrekken, integendeel. U kunt altijd bij mij terecht voor raad, maar mijn gezondheid primeert voor de tijd die mij nog rest en ik hoop nog heel lang, maar ja daar beslissen wij zelf niet over.

Ik hoop dan ook dat iedereen mijn toekomstige opvolger zal steunen en dat deze nieuwe groep van mensen die u gekozen heeft het nieuw bestuur te vervolledigen om de schuttersbond de Maasvallei veilig te stellen.
Want om er nog bij te zijn, moet ons verbond er ook nog zijn. Zijn daar twijfels over? Wel, ik denk het niet. Ik zelf heb daar het volste vertrouwen in. Ik heb vier jaar geleden al een oproep gedaan aan jongeren om zich voor de toekomst kandidaat te stellen om deze verantwoording op zich te nemen.Vandaag zijn wij zover.

En wat zijn jongeren? Jongeren zijn mensen die vinden dat zij een beetje vrije tijd willen en kunnen vrijmaken om dit werk verder te zetten. Ik spreek dus niet over ouderdom. Als je maar gemotiveerd bent en het aankunt om naar elke vergadering toe te gaan en voor uw plichten uitkomt, en dit zijn er veel, geloof mij. Proficiat aan de mensen die zich kandidaat hebben gesteld om dit werk te doen.
Het kan immers niet, nu het **gildeleven** opnieuw wat wind in de zeilen heeft, dat wij ons verbond zouden laten wegkwijnen en geloof mij, daar werk ik niet aan mee, daar wil ik niet voor verantwoordelijk zijn zoals sommigen durven beweren. Dit zal dus niet gebeuren. Hier zal ik buiten het bestuur over waken en ik zal dan het nieuwe bestuur ook met raad en daad bijstaan om dit niet te laten gebeuren. Ongetwijfeld zullen er zich in de toekomst opnieuw problemen voordoen bij de schutterijen, maar dan moeten jullie als nieuw bestuur voor een goede oplossing zorgen, **hiervoor één goede raad:** er zijn veel te veel verplichtingen voor de mensen; hobby moet hobby blijven.
Voordat ik ga afsluiten, wil ik u, nog mededelen:
als bestuurder van, en met wind in de zeilen wil ik even overstappen naar de Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden.
Hebben wij de Federatie nodig ?
Ja, wij hebben de Federatie nodig.
Het is een spreekbuis met de overheid.
Het is de erkende instantie van de overheid.

Wij krijgen financiële middelen om hier en daar een beetje te kunnen helpen.
Wij kunnen inspelen en ons verdedigen wat nieuwe wetgevingen betreft, die ons allen aanbelangen. Men luistert naar ons, want zij hebben ons zelf erkend en aanvaard.
Alleen verwachten wij als bestuurders dat jullie met zoveel mogelijk verenigingen aanwezig zult zijn op het Nationaal Koningsschieten in Lommel en onze gildedag in Gent.
Hier kunt U zich eens tonen aan de bevolking op een andere manier, dat wij niet uitsluitend **op het schieten zijn gericht.**

Deze programma's zijn alletwee in jullie bezit voor inschrijving.
In Gent gaan wij ons opnieuw laten zien aan de overheid. Een Vlaamse overheid die zeker aanwezig zal zijn op onze gildedag. Schutters, dit is zeer belangrijk.
U ziet, buiten de bondsactiviteiten wordt er ook heel veel tijd ingestoken in vrijwilligerswerk om het gildeleven te promoten over heel Vlaanderen.
Nieuwe aangesloten gilden van West- en Oost-Vlaanderen zullen deze dag aanwezig zijn. Hier wist men niks van hun bestaan af. Dit zijn 23 nieuwe gilden die zich hebben aangesloten bij de Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden.
U ziet, wij werken, zoeken en vinden nog gilden om het bestaan van onze cultuur verder te zetten.

Beste schuttersvrienden,
vandaag gaan wij samen met Schutterij St.-Elisabeth Stokkem feestvieren.
Wij zijn al enkele seizoenen bezig met deze huldiging en wij zijn van mening dat een kampioenviering voor iedereen moet zijn. Niet alleen de kampioen viert maar iedere schutterij en wij hopen als bestuur dan ook dat dit feest geslaagd mag genoemd worden.
Mag ik dan vragen bij het afroepen van de namen van de schutterijen dat de voorzitters naar voor treden om hun trofee in ontvangst te komen nemen.

In naam van mijzelf en het bondsbestuur wens ik jullie een zeer aangename middag toe hier in Stokkem.
Wat de wedstrijden betreft, deze zullen met enige vertraging doorgaan, waarvoor begrip gevraagd wordt.
Ik dank U voor de aandacht.

6	St.-Pieter Leut	3	St.-Laurentius Meeswijk
5	St.-Martinus Dilsen	2	St.-Mon. en Gond. Maasmechelen
4	St.-Ambrosius Kinrooi	1	St.-Elisabeth Stokkem

Pierre Mathijssen

GROOT BRABANTS GILDEFEEST 2009 TE HALEN

Na het geslaagde Groot Brabants gildefeest in Meensel-Kiezegem in 2008, was het op 27 en 28 juni 2009 de beurt aan de Sint-Sebastiaansgilde van Halen om dit feest te organiseren.

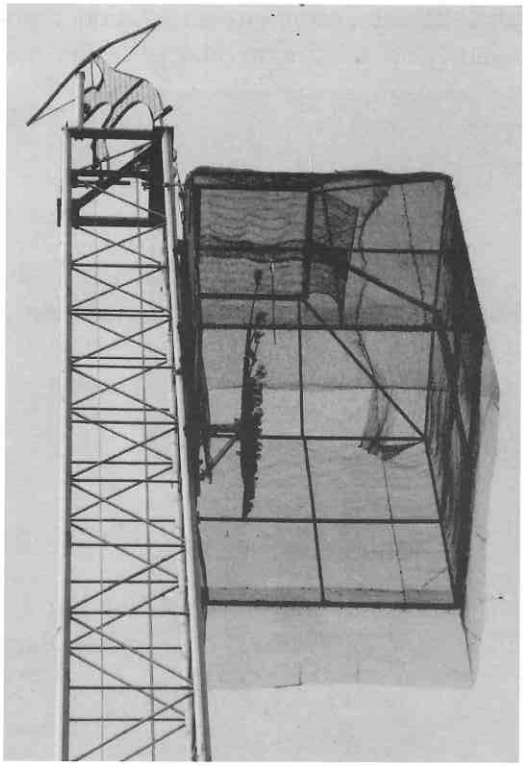

Staande en liggende wip te Halen

Als naar gewoonte begon het feestweekend op zaterdag, met de schietingen voor Koningin, Prins, Prinses, Jeugdprins en Jeugdprinses. De eindstand van de voorbije 3 proeven was toen reeds gekend, maar de resultaten daarvan worden wat verder vermeld.

Vanaf 9 uur konden de deelnemers zich inschrijven voor de 4de proef van het Brabants Kampioenschap, waarna een half uurtje later de schietingen op staande en liggende wip een aanvang namen.

Halen had een stralend zonnetje voorzien, dat bijwijlen stevig brandde. Gelukkig was de nodige schaduw voorzien onder de parasols op het terras of onder enkele tentjes. Na de middag kwam er af en toe nog een licht briesje bij, dat een beetje verkoeling gaf. Daarnaast zullen de vele koele dranken ook wel geholpen hebben om de temperaturen draaglijk te houden.

De schieting was enigszins anders georganiseerd, waardoor er op een later tijdstip gestart kon worden en, mede door enkele schutters minder, was het ook mogelijk dat er tijdens de middag een half uurtje pauze genomen kon worden. Voor de meeste schutters was dit het sein om het heerlijke middagmaal (koninginnenhapje of koude schotel) te gaan verorberen.

Lekker buiten eten

Tijdens de namiddag ging de schieting gewoon verder. Voor het eerst sinds lang raakten alle rondes geschoten en was er zelfs nog tijd over. Uiteindelijk werd beslist om de koningsschieting een half uurtje eerder dan normaal te starten.

De ereschoten van keizer Cyriel Theys en uittredend koning Bonny Daniëls

Na de ereschoten van onze keizer Cyriel (keizer Lieven was verontschuldigd), mocht uittredend Koning van Brabant Bonny Daniëls zijn ereschoten afwerken.Geen van deze schoten trof echter doel, waardoor de andere koningen ook hun kans mochten wagen. Ook bij de 3 ereschoten per koning lukte het niet om de oppergaai naar beneden te halen, hoewel er enkelen niet ver uit de buurt zaten. Ronde per ronde dus, waarbij Paul Wouters van Haacht het bij de tweede keer al welletjes vond en de vogel vakkundig naar beneden liet tuimelen. De ronde werd afgewerkt, maar niemand van de koningen na hem wist zijn voorbeeld te volgen.

Overhandiging van de koningsvogel

Grote vreugde bij de gildeleden van Haacht, die na enige jaren wachten weer een Groot Brabants gildefeest mogen organiseren en dit op 26 en 27 juni 2010.

*****

Op zondag werden de Brabantse gilden dan in Halen verwacht voor het eigenlijke gildefeest.
De dag begon om 11 uur met een plechtige gildemis in de kerk van Sint Pieter in de Banden, die werd voorgegaan door onze gildebroeder pastoor Jan Vander Velpen. Deze wist in zijn gekende stijl nog wat meer kleur aan de viering te geven.
Tijdens de viering kreeg de nieuwe Koning der Koningen van Brabant Paul Wouters zijn ereteken van Opperkoning 2009 omgehangen, waarna hij een welverdiend applaus kreeg van alle aanwezigen.
Na de viering werd er aan de kerk verzamelen geblazen voor de start van de optocht. O.m. de gilden van Dilbeek en Schaffen zorgden voor de muzikale trommelbegeleiding.

Pastoor gildebroeder Jan Vander Velpen

Het tochtje door het centrum van Halen bracht ons tot in de sporthal van Sportcentrum De Koekoek, alwaar het gildefeest zou doorgaan.
De vaandeldragers namen plaats op de dansvloer, maar mochten al snel beschikken en iets gaan drinken gezien de burgemeester nog niet toegekomen was. Ze waren echter niet de enigen aan de toog, want tijdens de optocht was al gebleken dat het heel warm ging worden.

Na een goed halfuur, waarin het duo Jo-Ray reeds hun muzikale beentje voorzette, kon het officiële gedeelte beginnen. Eerst mocht Willy Neven, burgemeester van de stad Halen, zijn toespraak houden, waarna opperhoofdman Paul Stoop een woordje tot de aanwezigen richtte. Hierna bedankte François Van Noten de sprekers voor hun bijdrage en riep het nieuwe opperkoningspaar, Paul en Agnes, naar voor. Onze opperhoofdman mocht dan de wisselbeker overhandigen aan de nieuwe opperkoning, waarna de burgemeester hetzelfde deed met de zilveren wisselschaal van koning Boudewijn. Vervolgens kreeg opperkoning Paul een tinnen beker uit handen van schepen van cultuur Anita Bullens en een tinnen herdenkingsschotel van de opperhoofdman. Tot slot hing schietmeester Pierrot de nieuwe koning de koningsmedaille om en gaf hem de koningsvogel in handen.
Na deze overhandiging neigden de vlaggen in groet naar voor en werd er een stukje muziek gespeeld ter ere van het opperkoningspaar.
Tot slot kwamen alle andere koningsparen naar voor met hun geschenk voor de nieuwe opperkoning.

Daarna mochten de vaandeldragers beschikken en werd de weg vrijgemaakt voor de verdienstelijke leden, die een bronzen, zilveren of gouden papegaai mochten ontvangen.

Speciale aandacht ging uit naar de 90-jarige René Luyten van Schaffen, die een gouden papegaai kreeg voor zijn 50 jaar lidmaatschap.

De gilde van Haacht verzorgde daarna het eerste volksdansoptreden, waarna Jo-Ray opnieuw ten dans speelde. Eddy Vanbergen was hierbij een zeer opvallende danser, niet alleen vanwege zijn "schoon moustache", maar vooral vanwege het feit dat hij met een drankplateau in de hand stond te dansen, met daarop nog een (lege) soeptas.
The Alamo Country Dancers mochten daarna de vloer op voor hun gastoptreden. Zij vergastten de aanwezigen op diverse country- en line-dansen.
Na dit optreden was de vloer dan opnieuw vrij voor de aanwezigen en wat later mocht Schaffen aan zijn volksdansen beginnen. Helaas raakten zij niet aan het einde ervan, want plots struikelde René Luyten, met een hoofdwonde als gevolg. Hij werd door enkele gildeleden naar het ziekenhuis gebracht, maar gelukkig bleek het niet erg te zijn. Na een uurtje stond hij alweer mee op de dansvloer.
Er volgde opnieuw een streepje livemuziek van Jo-Ray en toen was het de beurt aan de jonge "oude mannen" van Meensel. De 4 jongste leden van deze gilde brachten de alom gekende "Oude Mannendans", die werd afgesloten met een flesje Hoegaarden Rosé voor ieder. Spijtig genoeg voor hen zat er water in de flesjes…

Rond 16 uur volgde dan de uitreiking van de prijzen aan de verschillende laureaten.
Hieronder volgen de uitslagen:

- **STAANDE WIP**
  - *Gewone handboog:*
    - Beste heer: Daniëls Bonny, Halen (9p.)
    - Beste jonge heer: Delpart Mathieu, Neder-Over-Heembeek (6p.)
    - Beste dame: Verwimp Viviane, Sint-Brixius-Rode (7p.)
    - Beste ploeg: Neder-Over-Heembeek (31p.)
  - *Gewone katrolboog:*
    - Beste heer: Willems Willy, Waanrode & Luchtens Ferdi, Herne (13p.)
    - Beste jonge heer: Rasschaert Tom, Meensel (5p.)
    - Beste dame: Weyens Wies, Halen (9p.)
    - Beste ploeg: Herne (41p.)
- **LIGGENDE WIP**
  - *Gewone handboog:*
    - Beste heer: Luchtens Nestor, Herne (16p.)
    - Beste jonge heer: Delpart Mathieu, Neder-Over-Heembeek (11p.)
    - Beste dame: Verberckt Yvonne, Neder-Over-Heembeek (14p.)
    - Beste jonge dame: Willems Jana, Neder-Over-Heembeek (5p.)
    - Beste ploeg: Haacht (50p.)
  - *Gewone katrolboog:*
    - Beste heer: Coekaerts Fernand, Schaffen (20p.)
    - Beste jonge heer: Rasschaert Tom, Meensel (9p.)
    - Beste dame: Weyens Wies, Halen (16p.)
    - Beste jonge dame: Luyten Larissa, Schaffen (10p.)
    - Beste ploeg: Halen (61p.)
  - *Katrolboog met behulp:*
    - Beste heer: Condyts Luc, Herne (17p.)
    - Beste dame: Michiels Inne, Halen (3p.)
    - Beste ploeg: Herne (53p.)

Bij het klassement van de 4de proef hadden we op staande wip nog volgende laureaten:

- Prins: Vankerckhoven Maurice, Dilbeek
- Prinses: Claes Nancy, Halen
- Jeugdprins: Delpart Mathieu, Neder-Over-Heembeek

Na de prijsuitreiking ging er weer heel wat volk de dansvloer op, onder begeleiding van het duo muzikanten.

En of er gefeest werd…

Deze beide mannen leerden even voor 18u nog wat bij, want ze werden ingeschakeld door de gilde van Herne om "De vlieger" te spelen. Al snel waren ze op gang: de muzikanten met de melodie, keizer Lieven met de zang en de gildeleden van Herne voor de uitbeelding en als achtergrondkoor. Moet het gezegd dat aan het einde iedereen luidkeels mee zong en mee uitbeeldde?
Dat was tevens het sein om de welgekende afsluiter van het 55ste Groot Brabants Gildefeest te starten: de polonaise. En daarmee zat het gildefeest voor 2009 er weer op.

Dank aan de Sint-Sebastiaansgilde van Halen voor dit prachtige feest!
We kijken nu al uit naar de 56ste editie op 26 en 27 juni 2010 en wensen de Sint-Sebastiaansgilde van Haacht alvast veel succes met de organisatie ervan!

Davy Ickx

KRIS SNYDERS VOLGT ZIJN BROER OP ALS KONING VAN DE JONGE SCHUTTERIJ

Op zondag 6 september hield schutterij Sint-Monulphus en Gondulphus 2 haar jaarlijkse koningsvogelschieten.

Om 13u30 verzamelden 36 leden in uniform aan de kantine op het schietterrein voor de optocht door de nabijgelegen woonwijk; dit onder begeleiding van de lokale politie van Maasmechelen. De optocht verliep probleemloos behalve dan voor één van de marketentsters van wier de kniekousen telkens afzakten.

Er waren acht heren, ouder dan zestien jaar, die streden om de koningstitel. Dit aantal lag lager dan de voorgaande jaren, maar alle kandidaten ambieerden wel voor 100 procent de koningstitel. Het vogelschieten werd een eerste maal gestaakt om de ontknoping te volgen bij het jeugdschieten, waar zich vier gegadigden inschreven.

Jeugdkoning:

Deelnemers met de jeugdkoning Yann Conings (3de links)

De koningsvogel voor de jeugd, een bonte specht, werd volledig eigenhandig getekend door Madeleine Salden. Zij haalde haar inspiratie uit het dagelijkse bezoek van een bonte specht in haar tuin tijdens de voorbije winterperiode.

De jeugdleden schoten beurt om beurt met de luchtkarabijn. Uiteindelijk eiste Yann Conings de titel van jeugdkoning op door de bonte specht naar beneden te doen vallen. Tijdens de kerstviering van de schutterij zal Yann een zilveren schild ontvangen als blijvend aandenken.

Koning 2009-2010:

De acht kandidaten voor de titel bij de volwassenen schoten, zoals gebruikelijk, gelijktijdig met twee buksen op de vogel met als gevolg een forse stijging van het schiettempo. Ondanks de vele rake schoten van de schutters duurde het onverwacht lang alvorens de houten vogel viel. Op een gegeven moment diende de wedstrijd zelfs een tweede maal gestaakt te worden wegens een gebrek aan kogels. Na een nieuwe bevoorrading door buksmeester Theo Salden kon de finale aanvatten. Na liefst 599 schoten wist Kris Snyders de vogel naar beneden te halen. Voor Kris, eerstejaars beroepsmilitair, is dit zijn eerste titel. Samen met zus Laura vormen zij het koningspaar 2010.

Opmerkelijk is dat de voorbije vier jaren zowel vader Tony als broers Tim en Kris zich tot koning van de schutterij schoten. Het valt nog af te wachten of iemand "de Snydersclan" kan stoppen tijdens het volgend koningsvogelschieten.

Jacky Verheyen

Koning Kris Snyders met restanten van koningsvogel

EEN MINUUTJE RUST EN EVEN NADENKEN

Druk,

naast je werk altijd bezig, allerhande besturen, avondlijke vergaderingen,
eindeloos oplossingen zoeken, mensen gelukkig maken, of soms teleurstellen,
soms ook je partner, weinig thuis, altijd onderweg, een dankwoordje,
ook en vooral aan je partner, doet veel deugd, maar toch...druk, druk...
geen tijd, genieten komt later,

misschien te laat...

OUDE SCHUTTERIJ ST.-MONULPHUS EN ST.-GONDULPHUS MAASMECHELEN

De vermoedelijke stichtingsdatum is 19 september 1567, de eerste vogel is vaan 1609, dit is een vogel van de keizer. Een oorkonde is van 20 januari 1616.

De schutterijen in deze periode tot en met het jaar 1850 dienden voor het verdedigen van de gemeente, als verdedigers van have en goed op het platteland, als leger van de kasteelheer, als helpers van de drossaard bij het opsporen en arresteren van misdadigers, als gevangenisbewaarder, als beschermers van de parochie en processies, als parade bij feestelijke gelegenheden.

Het Maasland en de Kempen vielen in deze periode onder het Oude Land van Loon. Dit was eigendom van het bisdom Luik.

De schutterskamer van Maasmechelen lag vroeger aan de overkant van de Maas op het grondgebied van Elsloo. De plaats werd Proosterweerd genoemd en is gelegen bij Klein Meers (Nl). Het vogelschieten had vroeger aldaar plaats, in de Weerterhof. Het gebouw bestaat nog en ligt tussen het gehucht Maasband en Meers. Hoewel de graaf van Elsloo meerdere pogingen deed om de Proosterweerd in zijn bezit te krijgen, behield Maasmechelen zijn schutterskamer tot bij de uiteindelijke scheiding in 1842.

De eerste zondag na de wapenstilstand in 1918 hielden de Maasmechelse schutterijen al een optocht, onder het oog van de afdruipende Duitsers.

De vogel van 1609 bestaat nog en is een der mooiste van de provincie Limburg en w&as geschonken door Wilhelmus Veusels, deken van St.-Pieter te Maastricht, hoge proost van St.-Servaas en grondheer van Mechelen. Zijn familiewapen staat in de vogel. De ogen zijn gevormd door twee in zilver gevatte edelstenen. Vele van de 25 zilveren platen zijn ongetwijfeld zeer waardevol. Na de laatste oorlog kwam de vogel nog eenmaal op straat tijdens een feestelijke gebeurtenis. Hij leeft nu ondergedoken zoals veel van zijn collega's. Niettegenstaande koesteren de schuttenmannen de hoop dat deze nog terugkomt in hun midden, waar hij thuishoort.

In Maasmechelen heb je vier schutterijen: de Oude Schutterij Maasmechelen, de Jonge Schutterij Maasmechelen, Schutterij St.-Pieter Leut, Schutterij St.-Laurentius Meeswijk.

De Jonge Schutterij is er gekomen na een afscheuring van de Oude Schutterij in 1960.

De schutterijen nu, houden zich vooral bezig met folkloristische activiteiten, zoals het jaarlijks terugkerende koningsschieten dat in onze vereniging wordt gehouden op de feestdag van Pinksteren, het Oud Limburgs Schuttersfeest, het Kinder-O.L.S., bondsfeesten, de gildedag en het L.D.S.

Marc Vranken
secretaris

DE SINT-JORISGILDE HOUDT WOORD!

Inderdaad, na 20 jaar werd de beeltenis van het Heilig Hart teruggeplaatst op z'n oude, vertrouwde stek aan de Donckstraat. De arme stakker moest destijds wijken voor werkzaamheden aan de schietstand bij de Sint-Jorisgilde van Meer. Toenmalig koning, Stan Goetschalckx beloofde de Merenaren een wederopbouw, maar door omstandigheden kwam het er nooit van… tot vandaag!

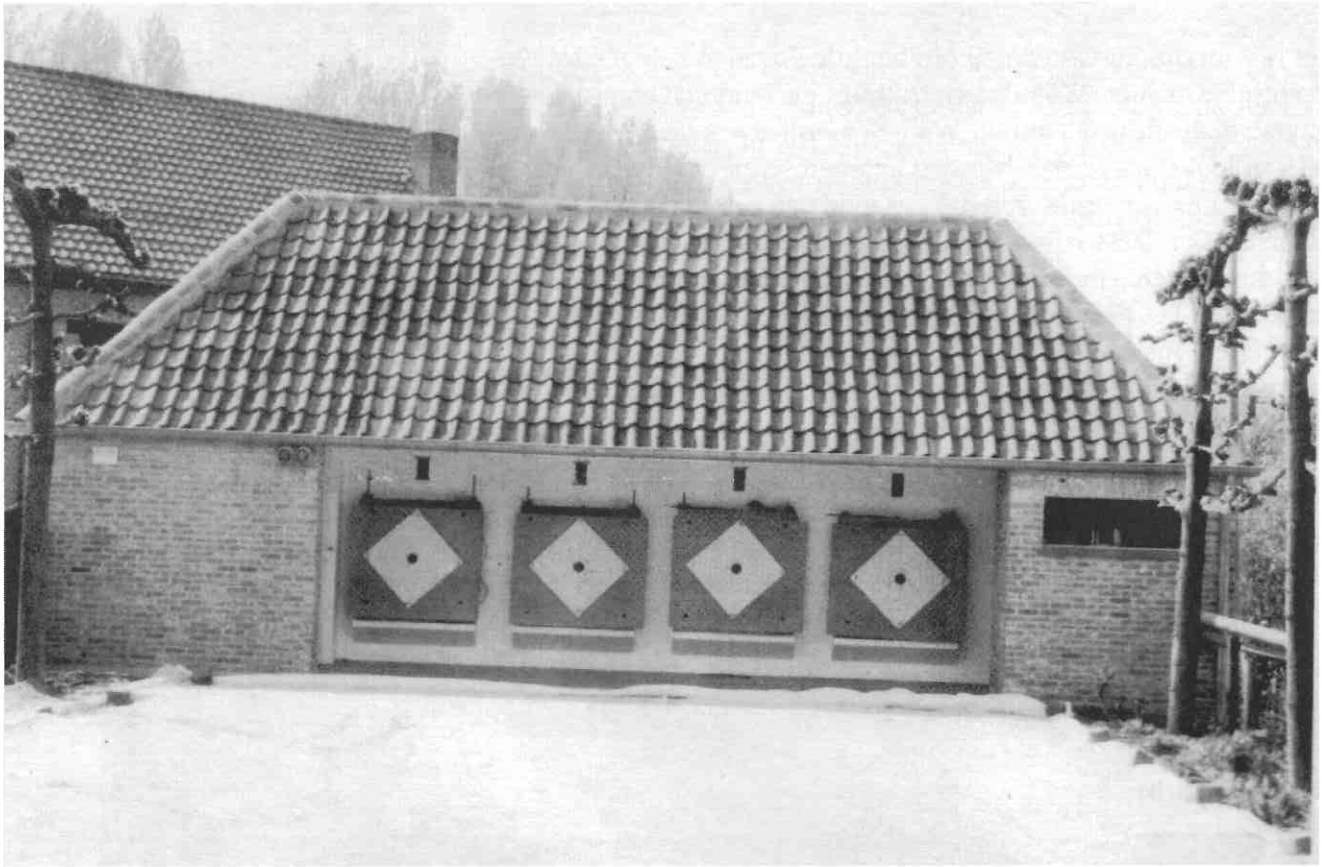

Eindelijk voegden gildebroeders en –zusters de daad bij het woord en bouwden nieuwe doelen in de schaduw van de kerktoren. De uitgelezen gelegenheid om het mooie beeld de plaats terug te geven die het verdient. Er werd naarstig gemetst en getimmerd, terwijl andere mensen de tuin een fikse opknapbeurt gaven door een petanquebaan en een nieuwe gazon aan te leggen. Kunstenaar en gildebroeder Luc Dockx nam de restauratie van het originele beeld voor zijn rekening. Iedereen stelde zijn of haar talenten ter beschikking. Ondanks het gure winterweer slaagden we er samen in een prachtig bouwwerk te realiseren. Na de nieuwe sanitaire ruimte en de gerenoveerde schietstand was dit een absolute meerwaarde voor de gilde en haar omgeving!

Toen gewezen hoofdman Jef van Opstal in 1979 de weg wees, keerden gildebroeders en –zusters terug van café " De Welkom" naar hun eigen schietstand aan de Donckstraat. Zij waren terecht trots op wat zij realiseerden, trots op hun gilde. Vandaag precies 30 jaar later, wordt dezelfde trots nog steeds gedragen door een volgende generatie.

Is een gilde dan rijk?

Werken van dergelijke omvang overstijgen inderdaad de dagelijkse werking van een vereniging. Die suggestie wordt wel vaker gemaakt en in zekere zin klopt ze ook wel. Onze gilde is rijk in die zin dat zij steeds kan rekenen op haar leden. Allen zetten ze zich ongevraagd en onbetaald in voor hun vereniging, iedereen binnen zijn of haar mogelijkheden. Zonder hen heeft de gilde geen recht van bestaan. Daarnaast zijn we dankbaar voor de participatie van bevriende bedrijven alsook de logistieke steun die we mochten ontvangen van de stedelijke diensten.

Het is voor ons een uitdaging om het gildeleven te beleven op een eigentijdse manier. Waarden en tradities bestendigen en projecteren in onze hedendaagse cultuur. We leven immers in de 21ste eeuw. Tal van leuke activiteiten worden georganiseerd om generaties samen te brengen onder een dak, gaande van een familiedag of een pannenkoekenfeest voor de kleintjes tot fiets- of kaartnamiddagen voor de oudsten. Het schieten met de kruisboog, gildedansen, het vendelen of het roffelen zijn de meer voor de hand liggende activiteiten, maar zijn daarom helaas niet beter gekend.

Nieuwe mensen verwelkomen is van levensbelang voor elke vereniging. Kom eens kijken in onze gildekamer aan de Donckstraat 8 te Meer. Elke donderdagavond wordt geschoten tussen 19 uur en 22 uur of op zondagvoormiddag tussen 10 uur en 12 uur. Onze senioren verzamelen elke dinsdagnamiddag, de dansers gooien de beentjes in de lucht op maandagavond. Je merkt het wel, de Sint-Jorisgilde van Meer is nog steeds een b(l)oeiende vereniging waar sport, cultuur en vooral vriendschap hand in hand gaan.

Kortom, de Sint-Jorisgilde van Meer… een schot in de roos!

Gert Rombouts, hoofdman

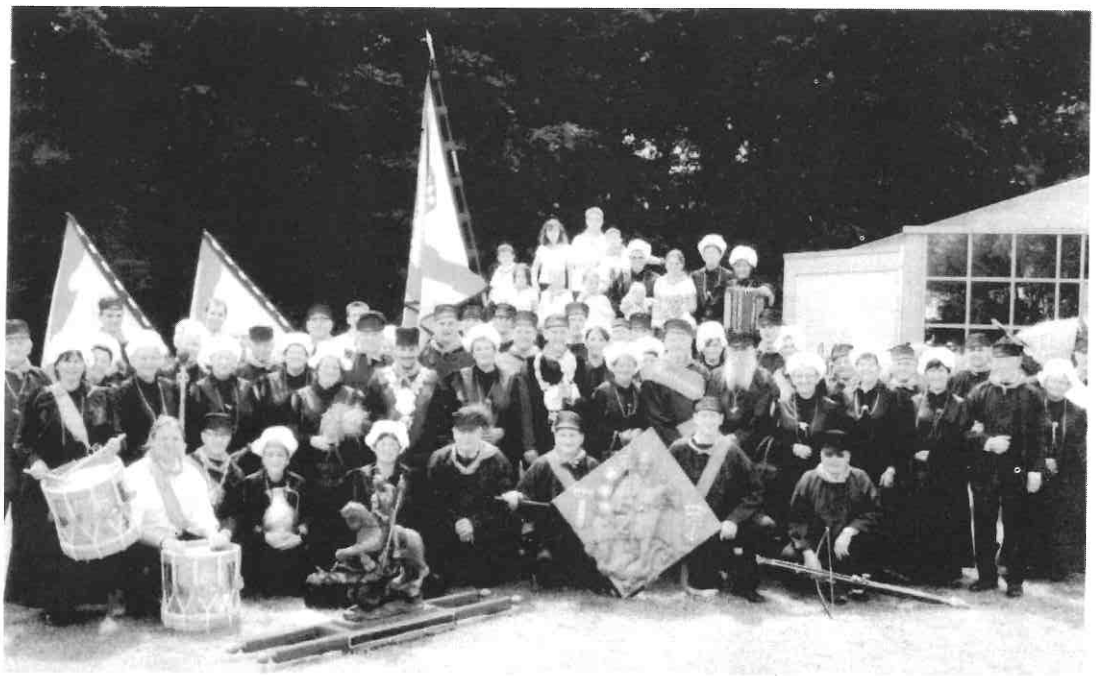

"SCHILD EN VRIEND" STELT VOOR: SINT-SEBASTIAAN ROESELARE (1407)

Viering 600- jarig bestaan (2007), Deken John Tack

Mijne heren afgevaardigden van het bondsbestuur, beste schuttersvrienden, beste gildebroeders,

Op deze heuglijke dag, de viering van ons 600-jarig bestaan, is het met vreugde dat ik U een en ander uit ons verleden mag toelichten.

Indien wij nu nog iets weten van de vroegere eeuwen is het vooral te danken aan het boekje: *"Het Aloude Gilde van de handboogschutters Sint Sebastiaan te Rousselare"* in 1904 geschreven door de schutter en rederijker E. Van den Berghe-Loontjens. Tien jaar later, in 1914, ging het archief met de gilderegisters tot 1700 samen met de chalet, zoals zoveel andere huizen en bedrijven, op in de vlammen bij de inval van de Duitse Ulanen op schuwe maandag in de Eerste Wereldoorlog. Het tableau van Alfons Blomme in het Roeselaarse stadhuis geeft er op meesterlijke wijze het gruwelijke van weer.

De vroegste vermeldingen in de stadsarchieven: in de stadsrekening van begin der jaren 1400, u mag het raden: gepresenteerd die van Torhout, Lo, Ieper of elders, als sy kwamen ***"scieten III of VI cannen wyns"***. Boogschieten bleek dan al een sport te zijn waar men gastvrijheid en gulheid hoog in het vaandel droeg.
Andere vermeldingen zijn bijdragen voor de paradekleding en de verplaatsingen naar de omliggende steden: Brugge, Menen, Kortrijk, Diksmuide, Oudenaarde, Tielt, Kennoot, …

In de jaren 1500 werden er nieuwe privilegebrieven toegekend, omdat eerdere privileges tijdens de oorlogen die ons land verwoestten, verloren waren gegaan. Dit zou zo voortduren. Vele zaken zijn daardoor weinig of maar half bekend. Zo leende de stad Roeselare in 1528 tegen borg van drie zilveren schalen ***37 pond en 3 parisis*** (dit is het loon van 75 werkdagen van een metser of timmerman) voor de kosten van een procedure waarvan de reden niet achterhaald kon worden.

Door gebrek aan gildearchief en gemeenterekeningen zijn de jaren 1600 ons onbekend.

De paradekostuuims bleven in voege tot het einde van de jaren 1700. De kleuren waren groen en wit, doch sinds 1841 rood en geel. Op alle plechtigheden zowel vaderlandse, kerkelijke of van de gilde moest de parure aangetrokken worden; er was zelfs een boete voorzien voor wie niet gekostumeerd was op de dag dat men ***"gaey sciet"***. De gilde haalde verschillende malen de prijs voor de schoonste intrede.

Tot in de jaren 1800 had de gilde een kapel in de Sint-Michielskerk en een proost of kapelaan. Zij waren volwaardige leden van het gild die ook op de dag van hun begrafenis een hesp en een ton bier gaven aan de gildebroeders die op hun uitvaart aanwezig waren. Het patroonsbeeld uit de jaren 1600 dat onze chalet siert, is het laatste gedenkstuk aan de gildekapel.

Begin der jaren 1800 hadden de dames confréressen een volledig eigen bestuur. Ze schoten eveneens om de twee jaar een koningin, hetzelfde jaar als de confraters. Men vindt er dezelfde familienamen, ook andere, als die van de confraters: o.a. Rodenbach, Denys, Verburgh, Legein, Coussement en benamingen Hoofdmaninne of Hoofdmannes, Dekeninne. Zij reguleerden in die tijd met limonade, dit is wijn met suiker en citroen. In 1817 met een traktaat van chocolade en fijn suikergebak.

De boogschutters zijn tot in het jaar 1627 vermeld op het slagveld. Nadien vormden zij graag samen met de rederijkers de levende gemeenschap van de stad: folklore en feestelijkheden. Hun grootste feest was de koningsschieting, om de twee jaar op een versierde molenwal met een stalen pin op de versierde hoogste wiek. In stoet trokken die doelschutters naar de molen. De volgorde van de schieting was gekend: eerst de koning, dan de hoofdman, dan de deken, dan het bestuur en daarna de beurt bij loting de confraters. Zodra de koningsvogel gevallen was, klonk het: **"Leve de Koning"**. Deze belangrijke gebeurtenis werd aan de inwoners van de stad bekend gemaakt door het losbranden der kanonnen en daarop begon de beiaard te spelen en de klokken te luiden. In stoet trok men naar het centrum van de stad met muziek, de rederijkers, de voetboogschutters, de bussenieren, een groep ruiters en kanonnen getrokken door negers of zwartgemaakte mannen, het gildeblazoen, de pijl van de koning, zijn boog, de koningsvogel, maagdekens met lauriertakken en dan de boogschutters in hun paradekostuum met vaandel. De hoofdman en koning met de gildebreuk en een erewacht sloten de stoet.

Dit was zo 300 jaar geleden.
Nicvolaas Marrant in 1716.

De eerste wip dateert van ongeveer 1750, ze werd geschilderd in 1766. 100 jaar later was zij al meerdere malen verhuisd, doch dan kwam een cijnspacht tot stand tussen de stad en het gild.. Van 1865 dateerde de steen van de conciergerie die in de Kattenstraat stond. De weide waar het gild de eerste haag en bomen plantte, is het Sint-Sebastiaanspark geworden. Ondertussen verwijzen meerdere straten uit die omgeving naar de schutterssport en onze maatschappij.

De betrekkingen met het stadsbestuur zijn steeds opperbest geweest op een paar feiten na, vaak door overmacht. Denken we maar aan het verbod tot schieten, uitgevaardigd tijdens Wereldoorlog II. Burgemeester Jan Mahieu was koning van de gilde in 1856. Hij stierf in zijn functie in 1866. Burgemeester en notaris De Brouckere had in 1844 aan het hoofd van de lijst voor een rond sommetje ingeschreven voor de nieuwe vlag. Ook werd er in die tijd geschoten op tweede paasdag naar "***de Willemsvogel***", tot op heden weten wij niet waar deze benaming vandaan komt.

In de rijk gevulde verzameling kunstborden van Patrick Syx vinden wij momenteel een 43 porseleinen borden terug van het Sint-Sebastiaansgild Roeselare, waarvan de oudste zich situeren rond 1850, handgeschilderd, door de kunstenaar Merngaert, A. Lambrecht schilderde 100 jaar later een modernere versie van onze patroonheilige Sint-Sebastiaan.
Vorige eeuw werd de gilde driemaal ontvangen voor buitengewone prestaties: kampioen van de 1ste sector in 1952 en 1960 en in 1963 werd ook de nationale kampioenstitel verworven. Ondertussen zijn wij in het jaar 2007. Onder het beleid van hoofdman H. Collette die goede contacten onderhield met dhr. Michiel De Bruyne van de heemkundige kring, kwam de datum 1407 op onze kunstborden.

Hans van Bockstael

Zo zijn wij hier vandaag samengekomen. Dank u, mijne heren afgevaardigden, dank u beste schuttersvrienden.

John Tack

EEUWENOUD, MAAR SPRINGLEVEND!

Sint-Huibrechts-Lille - Zondag 12 juli 2009 nam het trommelkorps van de Koninklijke schutterij Sint-Sebastiaan uit Sint-Huibrechts-Lille deel aan het Wereld Muziek Concours (WMC) in Kerkrade. Dit concours wordt aanzien als het belangrijkste internationale festival voor marching bands, showbands en drum & bugle corpsen. Elke 4 jaar kan het rekenen op tienduizenden deelnemers van over de hele wereld en honderdduizenden bezoekers. Voor de Lilse schutterij was het de 9de deelname op rij. Een reden om hier extra aandacht aan te besteden en een gesprek te hebben met voorzitter Bruno Stalmans van de Lilse schutterij.

"De trommelslaeger"

De Lilse schutters zijn terecht fier op hun trommelkorps dat onlosmakelijk verbonden is met de schutterij. Dit laatste is niet nieuw.
In de archieven van de Lilse schutterij werden eeuwenoude documenten, "De Caerte" uit 1655, gevonden waarin te lezen stond dat een belangrijke plaats werd voorbehouden aan de *'trommelslaeger'*. Hij ging mee als er onderpanden moesten verkocht worden. Na de processie op Onze-Lieve-Vrouw-Hemelvaart werd hij samen met de vaandeldrager en de dekens op een maaltijd uitgenodigd bij de koning. Met veel geroffel vergezelde hij de koning wanneer deze zijn titel veroverd had en met veel eerbied vergezelde hij een overleden gildebroeder naar zijn laatste rustplaats.

Gedurende een periode van verschillende honderden jaren kende de Lilse schutterij vele ups en downs, maar de trommelaar bleef zijn plicht vervullen. Toen de schutterij in 1948 nieuw leven werd ingeblazen bezat ze een buks, een vlag en één oude koperen trommel.

In 1952 kwam de grote verandering. Het schieten werd "menens", Er kwamen nieuwe uniformen en er werd hard gewerkt aan een trommelkorps. Het duurde jaren vooraleer er sprake was van een degelijk trommelkorps. Met de aanstelling van de zeer ambitieuze schoolmeester Roger Peeters tot instructeur in 1966 kwam alles in een stroomversnelling terecht.
De 'trommelslaeger' van weleer groeide uit tot een trommelkorps en vormde een niet te missen onderdeel binnen de schutterij.

Vele provinciale, nationale en internationale titels werden behaald, sinds1970, toen voor de eerste maal werd deelgenomen aan de Fedekam (nu Vlamo) wedstrijden en dit in derde afdeling.
In nauwelijks 6 jaar tijd klommen ze op naar de superieure en tevens hoogste afdeling. De absolute hoogtepunten zijn de negen deelnames aan het Wereld Muziek Concours in Kerkrade. Deze werden telkens bekroond met een gouden medaille.

Eerste deelname aan het WMC

In 1978 trokken de Lilse schutters voor het eerst naar Kerkrade: een gedurfde onderneming voor een bescheiden trommelkorps van 16 trommelaars en 1 tamboer-majoor. En jawel, ze wonnen goud. Sindsdien hebben ze niet op hun lauweren gerust. Het voortbestaan en de groei van de schuttersvereniging werd steeds in het oog gehouden. Doelstellingen werden jaar na jaar geformuleerd en uitgevoerd, jongeren werden aangeworven, kregen kansen en werden gemotiveerd om verder te doen.

Victor Oskam

Vooral in 1985 onderging de groep een grote wijziging. Het instrumentarium werd gevoelig uitgebreid met quads, cymbals, en base drums: toen uniek in de Belgische drumbandwereld.
De 23-jarige Victor Oskam die begin jaren 80 als jurylid op de wedstrijd "Kampioenschap der Lage Landen in Hamont" in contact kwam met de drumband, was onder de indruk van de geleverde prestaties en bood aan een muziekwerk te schrijven voor de deelname aan het WMC in 1985.
In 2009, bijna 30 jaar later, werd voor de 7de maal een werk gespeeld van zijn hand.
In zijn werken breekt Victor Oskam met de traditie van de mars. Ondanks dat er op gemarcheerd moet worden, duiken er allerlei maatsoorten op wat de moeilijkheidsgraad flink verhoogt. De marsen zijn met een lengte van vijf à zes minuten ook ongewoon lang. Het memoriseren ervan is bijgevolg niet altijd eenvoudig. Maar de Lilse trommelaars zien er een uitdaging in en varen er wel bij. Ondermeer hierdoor neemt het trommelkorps van de Lilse schutterij een bijzondere plaats in, in de wereld van uniformen, charme en discipline.

Negende deelname aan het WMC

Op 12 juli 2009 nam het trommelkorps van de schutterij voor de negende maal met succes deel aan het Wereld Muziek Concours in Kerkrade. Het korps telde op dat ogenblik 23 trommelaars, 1 tamboer-majoor, 5 vaandeldragers en 1 standaarddrager. Sinds oktober 1991 staat het onder de leiding van instructeur Gerard Storms.

We vertrokken naar Kerkrade met de olympische gedachte: "Meedoen is belangrijker dan winnen". Maar toch…

De spanning was te snijden toen op 12 juli het 'Parkstad Limburg Voetbalstadion' werd binnen gemarcheerd voor de "Cérémonie Protocollaire". De Lilse schuttersmutsen vlogen in de lucht toen bleek dat opnieuw een eerste prijs behaald werd met 84,67%. Dirigent en trommelaars waren tevreden. Het feest kon beginnen. Dat mag, als je tot de beste trommelaars van de wereld behoort Lille treedt uit in de hoogste divisie, dit is de World Division.

Anderhalf jaar van zware inspanningen waren nodig om de hoge moeilijkheidsgraad van de mars "Laat knallen de buksen", geïnspireerd op het clublied, te overwinnen. Driemaal per week werd gezamenlijk gerepeteerd of in groepsverband. Beroep werd gedaan op de deskundigheid van externe instructeurs om de muzikaliteit en de exercitie te verbeteren.
Met een eerste prijs werd het beoogde doel gehaald. Voor de buitenwereld was het misschien een vanzelfsprekende uitslag na de 8 eerder behaalde gouden medailles. Doch zo simpel is het niet. Het WMC is en blijft een muziekwedstrijd op hoog niveau, waar je naast een perfecte uitvoering van muziek en exercitie, ook amusement moet brengen.

Huldigingen

Dat de geleverde prestatie gewaardeerd werd, bleek uit de vele felicitaties en huldigingen die het korps te beurt vielen. Zo werden ze gelauwerd door Vlamo, de provincie Limburg en de gemeente Neerpelt. Uit handen van burgemeester Drieskens mocht een mooi aandenken in ontvangst genomen worden, dat gemaakt werd door de Neerpeltse kunstenaar/cartoonist Stijn Lauwers (FOBIE).

Kritische analyse

Al dit werk heeft de moeite geloond. 31 jaar na de eerste deelname aan het WMC, staat het Lilse trommelkorps nog steeds aan de top.

De trommelaars hebben de buksen laten knallen en de trommels laten roffelen.
Waren het bij vorige deelnames de conservenblikken (2005) of de boomstammen (2009) uit de Afrikaanse oerwouden, die zorgden voor een opvallend optreden, dit jaar was dit het zingen van het clublied "Laat knallen de buksen" onder begeleiding van een piccolo en een snare-drum.

De schutters beseffen maar al te goed dat het een grote uitdaging is en blijft om deel te nemen aan het WMC. Niet alleen op muzikaal vlak, maar ook omwille van organisatorische aspecten: het aanleren van een nieuwe mars, het aanpassen van het instrumentarium, het zoeken naar een geschikt oefenterrein, de zorg voor de uniformen en dies meer…
En wat als de verwachtingen niet worden ingelost? De toekomst komt in gevaar. Kijken we maar naar de drumbands in de omgeving, die afhaakten na een tegenvallend resultaat.

Maar het deelnemen aan de wedstrijd werd aangedurfd en tot een goed einde gebracht. Instructeur Gerard Storms en de 2 leden instructeurs Bert Hermans en Kevin Bloemen hebben samen met de trommelaars en helpers dan ook alle lof verdiend. De behaalde uitslag is klasse werk, zeker als je weet dat het allemaal gedaan werd met eigen leden, op eigen krachten zonder professionele of 'de betere' trommelaars van andere verenigingen in te huren.

Schutterij of paradekorps?

Het spel werd gespeeld zoals het hoort: met respect voor de huidige schuttersgroep, met respect voor de eeuwenoude gebruiken en tradities binnen de Lilse schutterij.

Het begeleiden van de schutters en de koning is altijd al een belangrijke opdracht geweest van de trommelaars. Geen enkele medaille mag hen doen verzaken aan deze opdracht.
Zo werden in de optochten voor en na het WMC de schutters tussen vele tienduizenden toeschouwers geleid bij evenementen zoals het OLS, het LDS, de bondsfeesten en andere gelegenheden zoals het Europees Muziekfestival te Neerpelt en het Europees Schutterstreffen te Molenbeersel.

Kerkrade heeft de Lilse drumband muzikaal sterker gemaakt, heeft een verhoogd gevoel van **'samenhorigheid'** en **'vriendschap'** teweeggebracht. Dit moet vastgehouden worden door een goede toekomstvisie uit te bouwen en te zorgen voor nieuwe projecten en uitdagingen.

Toekomstvisie
Schutterij Sint-Sebastiaan Sint-Huibrechts-Lille gaat het niet bij woorden laten!

Zo wordt in de komende dagen en maanden op zoek gegaan naar een waardige opvolger van dirigent Gerard Storms, die 18 jaar lang op een fijne en professionele manier instructeur is geweest.
Op 18 oktober wordt deelgenomen aan het Belgisch kampioenschap van Vlamo (= Vlaamse Amateur Muziek Organisatie) te Wevelgem. Getracht wordt de Limburgse en Neerpeltse eer hoog te houden.
Daarbovenop werd een wervingscampagne gestart voor nieuwe trommelaars onder het motto **"Sla je slag, word lid van het trommelkorps"**. Zoals je weet **"Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst"**.
Daarom wordt gezocht naar energieke jongeren vanaf 9 jaar voor wie het avontuur is om deel uit te maken van een trommelkorps.
En last but not least willen we ons blijven tonen aan de buitenwereld door mee te doen aan allerhande activiteiten in de gemeente, maar ook ver daarbuiten.
Zo zie je maar dat een eeuwenoude vereniging mits de nodige inzet en enthousiasme van haar leden springlevend kan gehouden worden.

Verheyen Jacky

- Noot 1: In totaal hebben 119 leden deelgenomen aan het WMC. Twee leden (voorzitter Bruno Stalmans en schepen Juul Vrolix) namen negen maal deel.
- Noot 2: Victor Oskam hij is afkomstig van Hilversum, alwaar hij de opleiding genoot van "docerend musicus". In Den Haag werd deze leergang vervolledigd met de leergang "uitvoerend musicus". Hij vervolmaakte gedurende zijn studie zijn muzikaal talent als freelance medewerker bij verschillende symfonieorkesten zoals het Rotterdams Filharmonisch Orkest, Residentie Orkest, Nederlands Filharmonisch Orkest en Omroeporkesten.
  Hij was eerder instructeur van de vermaarde Beatrix Band en Drumcorps Holland en het Nationaal Slagwerk Ensemble.
  Inspiratie en eigen ontwikkeling kregen hun vervolg door zijn verre studiereizen naar Afrika en Amerika. Zijn zoeken naar veelzijdigheid wordt nogmaals aangetoond door zijn reis naar Japan, op zoek naar oosterse inspiratie.
- Noot 3: zondag 18 oktober '09 nam het trommelkorps deel aan het kampioenschap van VLAMO (Vlaamse Amateurmuziekorganisatie) in het West-Vlaamse Wevelgem. Ze behaalden 89,6%, goed voor een eerste prijs met onderscheiding. Gezien dit de hoogste score van de wedstrijd was, werden zij tevens Algemeen Laureaat in Superieure afdeling. Gedurende het komende jaar mogen zij de titel "Ambassadeur van Vlaanderen" voeren. Robert Vandenberk werd gekroond tot beste tamboer-majoor in hogere afdeling.

EEN VROUW IN EEN MANNENWERELD

In het Provinciale Verbond van Klepschutters zijn vrouwen als voorzitster van hun gilde als witte raven. Eén hiervan is Agnes Pollaris van de Sint-Jacobusgilde te Rekhoven uit Lummen.

In het gildeleven waar vrouwen als lid vroeger zelfs niet toegelaten werden, heeft de emancipatie haar werk gedaan.

De Sint-Jacobusgilde bestaat al enkele eeuwen en werd gesticht in 1708. Ze vierden dan ook vorig jaar hun 300-jarig bestaan. In deze gilde werden vrouwen maar eerst toegelaten vanaf 1969. Eind jaren zeventig is Agnes zelf aangesloten als gildelid, door toedoen van haar latere echtgenoot. Ze had geen enkele bestuursfunctie vooraleer ze verkozen werd tot voorzitster.

Bij het begin van deze eeuw heeft het bestuur gedwongen aanpassingen moeten doorvoeren. De voormalige **secretaris Corthouts Albert** en **schatbewaarder Michel Koppens** zijn kort na elkaar gestorven, respectievelijk in 2003 en 2005. De toenmalige **voorzitter Timmermans Emmanuel**, zelf toen 81 jaar, vond dat het tijd werd voor verjonging in het bestuur van de gilde en zette zelf een stap terug. Zijn oog viel dan op een energieke vrouw, die hij nadien nog een tijdje begeleid heeft om haar voor te bereiden en om het hoofd te kunnen bieden aan problemen en verplichtingen die het leiden van een vereniging zoal met zich meebrengt.

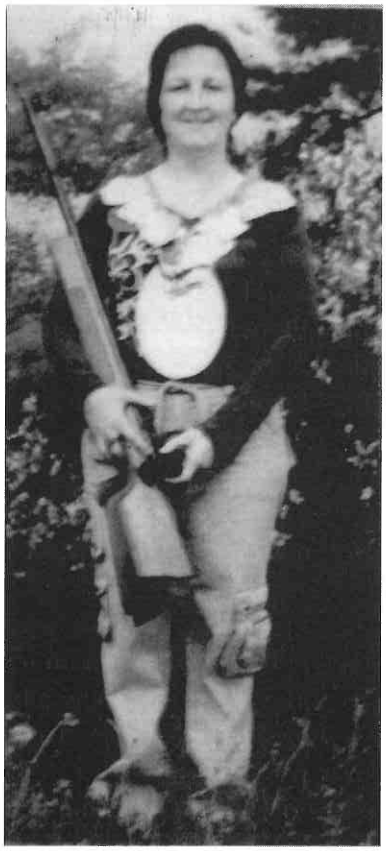

Haar eerste bestuursvergadering was op 2 september 2003, een datum die ze niet vlug zal vergeten en die ze met een bang hartje heeft voorgezeten. Van haar eigen bestuursleden heeft ze vanaf de eerste dag de volledige medewerking gekregen. Het was moeilijker naar andere gilden toe. Zeker op vergaderingen en bij het inrichten van schietwedstrijden ging het stroever, omdat de mannenwereld, wat het besturen van gilden toch is, een andere kijk had op sommige punten. Op de jaarlijkse vergaderingen na het schietseizoen werd ze soms smalend behandeld en heeft ze dan ook dubbel haar best moeten doen om aanvaard te worden.

Mede door hulp en openheid van het hoofdbestuur van het overkoepelend verbond Lummen, waar haar gilde deel van uitmaakt, en met vallen en opstaan wordt ze nu helemaal aanvaard als een volwaardige partner in het gildeleven.
Ook het feit dat ze als schutster meer dan haar mannetje staat, heeft hierbij zeker een rol gespeeld.

Op de vergaderingen van het overkoepelend verbond kan ze nu haar zegje doen en wordt er rekening gehouden met haar inbreng.

Vrouwen hebben toch altijd een iets andere kijk en mening over bepaalde zaken dan mannen. Ondertussen zijn er meerdere vrouwen als afgevaardigde van hun gilde vertegenwoordigd op de vergaderingen. Ze zorgen dan ook voor een meerwaarde voor ons gildeleven.

Bij officiële gelegenheden, zoals bij de viering van de gilde, voelt het als jonge voorzitster soms nog wel een beetje onwennig aan, als je het aanwezige publiek moet toespreken. Dit gaat gepaard met de nodige zenuwen, maar oefening baart kunst.

Voor de toekomst zou ze nog graag vele jaren verderdoen, natuurlijk met de steun van het bestuur. Het zou ook een stimulans zijn mochten meerdere vrouwen in haar voetsporen treden en zich profileren als voorzitster en bezieler voor het rijke gildeleven.

Mark Demulder

Voorzitster met staf

Druk bezig...

HET EUROPEES SCHUTTERSTREFFEN 2009

Om de drie jaar wordt ergens in Europa onder auspiciën van de EGS (Europese Gemeenschap van historische Schuttersverenigingen) een schutterstreffen georganiseerd.

De EGS overkoepelt bijna 2500 schutterijen uit gans Europa, met ongeveer 640.000 schutters.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat de organisator van dit schutterstreffen dit jaar op geen inspanning heeft gekeken, om die grote groep schutters te laten zien dat de 8 schutterijen van Kinrooi, met de medewerking van de gemeente en met de burgemeester aan het hoofd van de stuurgroep, van dit feest een cultuurhistorisch treffen te zouden maken, dat zijn weerga niet kent in geheel Europa.

Na 2006 te Bernheze (NL) was het inderdaad de beurt aan Kinrooi om dit groots feest in ons eigen landje te organiseren.

Dit feest kon en mocht niet tegenvallen. Met de ervaring die men in Kinrooi heeft met het organiseren van Oud-Limburgse schuttersfeesten, de medewerking van de gemeente en de burgemeester aan het hoofd van de organisatie, waren alle voorwaarden voldaan om een geslaagd feest te organiseren. Het programma oogde mooi en na 1992, het jaar dat vorig treffen in ons land te Genk plaats had, liet men in Kinrooi niets onverlet om van dit feest een volwaardig driedaags schuttersfestijn te maken.

Het begon op vrijdag 28 augustus 2009.
Eerst was er om 16 uur in de Sint-Leonarduskerk van Molenbeersel een investituurmis in aanwezigheid van Grootmeester Z.K.K.H. Karl von Habsburg en de president van de EGS, Charles-Louis prins de Merode.

Tijdens deze eucharistieviering werden enkele gildebroeders uit verschillende gilden als nieuwe ordeleden in de orde van de Heilige Sebastiaan in Europa opgenomen.

Dit waren: **Peter Ernst,** voorzitter van het Belgisch Overlegorgaan, Komtur.
Peter Ressen, secretaris Federatie Vlaamse Historische Schuttersgilden, officier.
Jef Baens, ceremoniemeester Federatie Vlaamse Historische schuttersgilden, officier.
Hubert Brouns, voorzitter van stuurgroep en burgemeester Kinrooi, officier.
Hugo Steyls, voorzitter Verbond Genk, werd bevorderd tot officier.
Tony Franken, lid van schuttersgilde St.-Hubert Gemmenich, ridder.

Na de viering, begaven de genodigden en het gehele gezelschap zich naar de Vlasbrei. Hier aangekomen, kwamen de prachtig uitgedoste en verenigde schuttersgilden van Kinrooi de feestweide opgemarcheerd om dit schutterstreffen officieel te openen met een grootse vlaggenparade.
Al de vlaggen werden onder de hymne van ieder aangesloten land gehesen, wederom door verschillende schuttersgilden uit alle regio's. Als eerste uiteraard de vlag van Europa, gehesen door de aanwezige voormalige Europese koningen.
Na de vlaggenparade brachten de vendelzwaaiers de aanwezige toeschouwers in extase door hun prestatie. Hierop opende de president Charles-Louis prins de Merode het 16de Europese Schutterstreffen. Het feest in de hoofdtent kon beginnen. En of er ambiance was tot in de late, of waren het de vroege uurtjes…

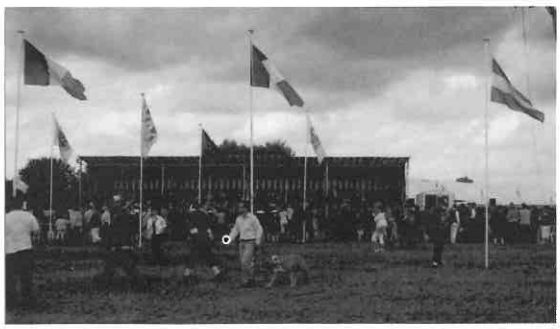

Foto Gerard Coenen

Foto Gerard Coenen

Na een zeer korte nachtrust kondigde zich de zaterdag aan wederom met de zon als bondgenoot. In de voormiddag werden alle nevenwedstrijden in verschillende disciplines afgewerkt. Deze moesten wel omstreeks het middaguur ten einde zijn, want omstreeks 12 uur werden alle koningen en prinsen verwacht, om deel te nemen aan het grote evenement "het Europese Koningsschieten".

De (450) koningen en(180) prinsen in totaal ongeveer 630 deelnemers, traden omstreeks 12 uur de arena in om te beginnen aan hun voorronden om door te stoten naar de finale. Na deze voorronden, omstreeks 15 uur konden de finales aanvangen, zowel voor de koningen alsook voor de prinsen. De jeugdige prinsen waren duidelijk betere schutters. Zij konden op tijd de nieuwe Europese prins huldigen. De vogel viel bij het schot van Sebastian Spille uit Ermke Duitsland. Hij mag voor drie jaar de titel van Europese prins dragen.

Op de schietboom bij de koningen ging het niet zo vlot vooruit. Deze vogel toonde op het laatst wel een groot gapend gat boven zijn kop, maar wilde blijkbaar niet vallen, doordat de schutters op de verkeerde plaats gingen schieten.

Uiteindelijk, na een bijzonder lange strijd wist Mario Geissler uit Leutesdorf iets voor18 uur dan toch de vogel neer te halen. Door deze onvoorziene vertraging kon de kroningsmis in de Sint-Leonarduskerk pas om 19.00 uur aanvangen in plaats van om 18.00 uur. Bisschop Patrick Hoogmartens, die voorging in de eucharistieviering, kon er nog mee lachen.

Uiteraard werden in deze eucharistieviering aan uittredend koning Tadeusz Zyla en prins Christoph Müller een replica overhandigd, ter herinnering, maar vooral als dank voor hun inzet voor de EGS en het schutterswezen in Europa.

Daarop werden de nieuwe koning Mario Geissler en prins Sebastian Spille de waardigheidstekens van Europees koning en prins omgehangen door grootmeester Z.K.K.H. Karl von Habsburg en president EGS Charles-Louis prins de Merode.

Na deze kroningsmis werden de laureaten per koets van de kerk te Molenbeersel terug naar het terrein "de Vlasbrei" gevoerd, gevolgd door heel veel aanwezigen. Het feest kon nu verdergaan in aanwezigheid van nieuwe koning en prins. Er was eten en drinken in overvloed. Het feest heeft dan ook weer tot diep in de nacht geduurd, voordat het weer rustig werd op de Vlasbrei.

Op de zondag gingen de feestelijkheden opnieuw van start met om 09.00 uur optredens van vendeliers, drumbands en muziekkorpsen op verschillende terreinen. Om 10 uur was een ontvangst voor genodigden, het presidium en de leden van de plenaire vergadering.
De gemeente Kinrooi was gastheer voor deze receptie, die bijzonder werd geapprecieerd door de aanwezigen.

In een aangename omgeving bij de Keyersmolen werden de toespraken van de voorzitter van de stuurgroep, de president van de EGS en de beschermheer samen met de vele hapjes gesmaakt.

Een bijzonder moment was de overhandiging van de financiële bijdragen voor de sociale doelen die door de organisatie waren aangeduid. Een initiatief van de EGS dat veel te weinig op de voorgrond komt, maar dat bijzonder waardevol is.

Daarop startte de optocht door het centrum van Molenbeersel. Een kleurrijk spektakel, dat iedereen verraste door zijn grote verscheidenheid, maar toch duidelijk herkenbaar was.

Muziekkorpsen, afgewisseld met drumbands en kanonnengebulder, brachten veel show en waren met meer dan 10.000 deelnemers van 550 verenigingen, was het zeker het hoogtepunt van dit schutterstreffen.
Meer dan 30.000 aanwezigen genoten onder een zonnige hemel van dit spektakel.

Helaas, ook hieraan kwam een einde en werd het 16de Europese Schutterstreffen, na de optocht en het afhalen van de prijzen, beëindigd met het strijken van de vlaggen. De vlag in het midden met het logo van Kinrooi werd als eerste gestreken en door de burgemeester overhandigd aan de burgemeester uit Tuchola, (Polen) alwaar het 17de Europees Schutterstreffen zal plaatshebben in 2012.

Na het gezamenlijk strijken van alle vlaggen en de Brabantse opmars, verklaarde de president Charles Louis prins de Merode dit 16de Europese Schutterstreffen als gesloten, wat niet weerhield dat menigeen toch nog doorging tot in de late uurtjes.

Dank aan de organisatie in Kinrooi, maar vooral aan de vele vrijwilligers die van dit feest een prachtig schuttersfeest hebben gemaakt, dat als één van de beste Europese schuttersfeesten genoemd mag worden. Daar was iedereen het over eens. Er zal nog lang en veel over verteld worden, dat is zeker.

Proficiat aan de vele medewerkers.

Peter Ressen & Louis Drees

GENT, GASTSTAD VOOR DE 8ste GILDEDAG

Voor de 8ste editie van de jaarlijkse gildedag, op zondag 27 september 2009, was iedereen dit maal uitgenodigd in Gent.

Vroeg opstaan zal er voor heel wat gildeleden bij geweest zijn, want Gent is niet direct bij de deur. Maar iedereen uit het gewest Diest van de Hoofdschuttersgilde van Brabant was mooi op tijd bij de bus, zodat we op het afgesproken uur konden vertrekken. Het verkeer was ons gunstig gezind, waardoor we ruim op tijd in de Fiere Stede arriveerden. Sommigen verkenden al een stukje van de stad, anderen zochten dan weer de warmte van een cafeetje of taverne en een tas koffie op.

Vanaf 9 uur begonnen de eerste gilden zich te melden bij de inschrijvingsstand in de Lakenhallen en stilaan begon de stad er nog kleuriger uit te zien door de tientallen geüniformeerde deelnemers.
Even voor 10 uur werden de genodigden afgehaald door het trommelkorps van de Koninklijke Schutterij Sint-Harlindis en Relindis Ellikom en onder tromgeroffel begeleid naar de Sint-Michielskerk. Daar hadden de deelnemende gildebroeders en –zusters intussen reeds plaatsgenomen en het moet gezegd: dit was wederom een overweldigend zicht. Tientallen prachtig uitgedoste mensen uit alle Vlaamse provincies kleurden de kerk.

Om 10 uur startte de misviering, voorgegaan door pastoor-deken Flor Brondeel en concelebranten, waaronder ook pater Karel. Deze mocht tijdens de viering niet alleen de traditionele herinneringsschotel en –plaket zegenen, maar ook een nieuwe gildebreuk die Federatievoorzitter Paul Stoop omhangen kreeg. Op deze breuk werden de wapenschilden van de 5 Vlaamse provincies en Brussel bevestigd, met helemaal onderaan het embleem van de Federatie. Een symbolische vereniging van de Vlaamse schuttersgilden, zeg maar.

Na de voorbeden volgde de omhaling, ten voordele van de parochiale kerkelijke sociale huizen. Zoals steeds werden de opgehaalde gelden op een gildetrom gestort, waarna het doek erop dichtgeknoopt werd en het geld overhandigd werd aan de priester.
Aan het eind van de viering werd traditioneel het gebed tot de overleden gildeleden uitgesproken, waarna Paul Stoop nog een dankwoordje sprak.
Hierin bedankte hij iedereen voor hun aanwezigheid, de medewerkers aan de viering en de gildedag, het Gents Opera- en Belcantokoor Liane Soudan (o.l.v. Herman Streulens) voor de feestelijke opluistering van de viering, de solisten Godelieve Streulens (sopraan) en Gaston Van Hoorewege (tenor), organist Matthias Streulens en de priesters die in de viering voorgingen.
Na de zegen verliet iedereen dan de kerk, begeleid door de muziek van het "Halleluja van Händel".

Daarna repte iedere gilde en schutterij zich naar hun volgnummer voor de optocht, die op de Sint-Michielshelling naast de kerk vertrok.

Omstreeks 11.30u zette de optocht zich in gang en voorafgegaan door de Koninklijke Harmonie St.-Georges en St.-Cecilia Eeklo trokken de ruim 40 gilden door de historische binnenstad van Gent. Plaats van aankomst was de grote Vrijdagmarkt, waar de deelnemers zich rond het podium opstelden.
Na de toespraken waren het dan de kanonniers van Sint-Monulfus & Gondulfus Rotem en Sint-Sebastiaan De Lieve Eeklo die de gildedag officieel in gang schoten.
De koningen moesten nog wel even terug naar de Lakenhallen om hun koningszilver tentoon te laten stellen en de vaandeldragers konden met hun vaandel terecht bij de opstelling naast het podium. Tijd voor het middageten dus, waaraan op en rond de Vrijdagmarkt waarschijnlijk geen gebrek was.

Om 14.30u ging dan het namiddagprogramma van start. In de Lakenhallen werd de tentoonstelling van het gildezilver weer druk bezocht en naast het podium op de Vrijdagmarkt kon men genieten van de kleurrijke gildevaandels. Voor de gildeleden was er daarnaast de mogelijkheid om een boottocht in de Gentse binnenstad te maken of om deel te nemen aan een wandelzoektocht, georganiseerd door de Federatie.

Wie niet zoveel interesse hiervoor had, kon op de Vrijdagmarkt kijken naar een aantal optredens. Zo beten de Gelmelzwaaiers uit Hoogstraten de spits af met een gesmaakt vendeloptreden, waarna de Sebastiaansgildes van Haacht en Schaffen hun bekende en minder bekende volksdansen lieten zien. Vervolgens was het opnieuw de beurt aan de Gelmelzwaaiers, die tot slot de fakkel doorgaven aan de Sebastiaansgilde van Kampenhout en hun begeleidende muziekgroep "Bruers & Zussen". Schijnbaar een korte opsomming, maar het was wel stof voor een namiddagvullend programma. De vele toeschouwers hebben er ongetwijfeld van genoten.

Even verderop, in de schaduw van Jacob van Artevelde, was er de mogelijkheid om kennis te maken met een aantal van de beoefende schietdisciplines, met name handboog op doel en handboog op liggende wip. Ook hier was een ruime belangstelling op te tekenen.

Ondertussen was het reeds 16.30u voorbij en was het tijd voor het jaarlijkse gastoptreden. We moeten zeggen dat de mensen van VROMUZ, de Vrolijke Muzikanten Zelzate, er al van in het begin "een goei lap" op gaven, zodat de ambiance verzekerd was.

En toen rond 18u de laatste noten weerklonken en Paul Stoop het podium beklom voor het slotwoordje, zagen we enkel maar blije gezichten. Sint-Sebastiaan De Lieve uit Eeklo kreeg dan tot slot nog de eer om met hun klein en groot kanon deze 8ste gildedag officieel af te sluiten, waarna iedereen tevreden huiswaarts keerde.

Noteer alvast 26 september 2010 in je agenda, datum van de 9de gildedag in Hoogstraten!

Tot dan!
Davy Ickx

NATIONAAL KONINGSSCHIETEN
4 oktober 2009
« Verbond der Lommelse Schuttersgilden »

vzw De Lommelse Schuttersgilden

Eindelijk was het 4 oktober, een dag waar wij al meer dan twee jaar naartoe geleefd hadden. Het Nationaal Koningsschieten was een evenement dat, volgens de normen van de Lommelse Schuttersgilden, een grote voorbereiding en organisatie vereiste.

Een grijze ochtend met een drupje regen deed ons even terugdenken aan de regenachtige dag van vorig jaar in Winterslag. Maar het weer kon alleen maar beteren.

Na de ontvangst van de genodigden in de zaal van de koninklijke harmonie "Hoop in de Toekomst" Lommel stapten wij onder begeleiding van hun drumband naar de kerk waar deken Van Noppen en pater Karel De Wilde ons verwelkomden.

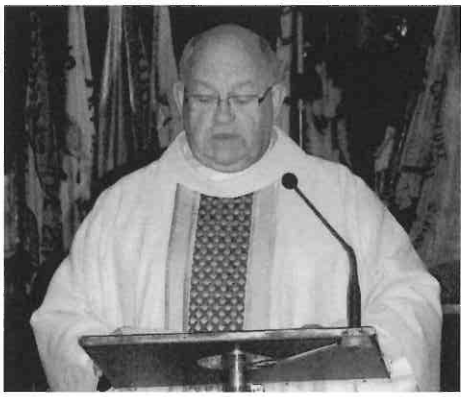

Tijdens de plechtige gildemis werd Charles-Louis prins de Mérode door pater Karel geïnstalleerd tot grootmeester van de "Orde van Verdienste" van het Belgisch Overlegorgaan van Historische Schuttersgilden. Vervolgens installeerde de grootmeester op zijn beurt het kapittel van het Belgisch overlegorgaan. Ook werden nog een viertal verdienstelijke gildeleden het ordeteken van overlegorgaan omgehangen.

Na de mis vertrok de optocht om klokslag elf uur richting feestweide aan de Gestelsedijk.
Van op de tribune van het stedelijk atletiekstadion en onder een flauw herfstzonnetje hadden de genodigden een fraai zicht op het defilé en de ontbinding van de optocht.

Na enkele toespraken, de officiële opening van het Nationaal Koningsschieten door Peter Ernst, voorzitter van het BO, en de nationale hymne, gebracht door de harmonie, begaven wij ons naar evenementenhal De Soeverein, een wandeling van een paar honderd meter.

De genodigden en de koningsparen werden verwacht op de receptie, hun aangeboden door de stad Lommel, in de aula van De Soeverein. Intussen konden de schutters en de gildeleden energie opdoen bij de eet- en drankstanden.

Om 13.45 uur werden alle koningsparen door de Lommelse drumband begeleid naar de schietbomen. Op twee schietbomen prijkte een massief houten vogel die in twee voorronden moest afgeschoten worden. Op boom 2 duikelde de vogel na 88 schoten omlaag. Op boom 1 duurde het iets langer: na 100 schoten gaf de vogel de geest. Uit de voorronden mochten de 7 schutters voor en na diegene die de vogel afgeschoten had, deelnemen aan de finaleronde.

Na ereschoten van de enkele genodigden mochten de 30 schutters beginnen aan het Nationale Koningsschieten. Deze vogel was ofwel een taaie ofwel een eigenzinnige. Hij bleef rustig zitten boven op zijn spil; of lag het aan de schutters zelf?

Bij het 183ste schot toonde Robby Rijmenants van de schuttersgilde Sint-Renardus Camerlo (Genk) zich meester (of toch niet?) over de vogel en haalde hem met een welgemikt schot naar beneden. Zeker een dikke proficiat aan de nieuwe nationale schutterskoning.

Ondertussen waren er de hele namiddag, zowel binnen als buiten. De Soeverein, schietwedstrijden in verschillende disciplines, zodat iedereen kon genieten van het schuttersleven. Het orkest "Reborn" verzorgde de muzikale animatie.

Speciaal vermeldenswaardig is de deelname van schoolkinderen aan de optocht in zelf geknutselde kledij en hun deelname aan een indoor-schietwedstrijd met luchtgeweer op kleine blokjes. Dit schieten werd gewonnen door basisschool BALU, door met het minst aantal schoten, 20 blokjes af te schieten. De winnaar mocht nadien uit handen van voorzitter Peter Ernst een mooie, door hem geschonken beker in ontvangst nemen.
Tevens werd er buiten door 23 ingeschreven drietallen van Lommelse jeugdleiders geschoten met de zware buks om kennis te maken met het schuttersleven.

Tot slot van deze dag werd de nieuwe koning omhangen met het koningszilver en mocht hij uit handen van de eerste schepen Walter Creemers een glas-kunstwerk ontvangen, geschonken door de stad Lommel. Er werden nog prijzen uitgedeeld aan laureaten van de verschillende wedstrijden.

Het was een gezellige dag. Alles verliep zoals gepland, mede dankzij de goede ondersteuning door de stad Lommel, de medewerkende verenigingen en zeker alle Lommelse gildebroeders en -zusters.

Henri Vaesen
Verbondsvoorzitter

HISTORIEK PROVINCIAAL VERBOND HANDBOOGSCHIETEN LIMBURG

In 1961 werd het Provinciaal Comité Limburg (P.C.L.) opgericht. In 2003 volgde de naamsverandering in Provinciaal Verbond Limburg (P.V.L.).

Momenteel zijn 20 schuttersgilden verenigd in het P.V.L. handboogschieten. Deze gilden komen uit alle regio's van onze provincie.
Zuid-Limburg is echter het sterkst vertegenwoordigd door 12 gilden. Deze handboogschutterijen hebben als patroonheilige Sint-Sebastiaan, martelaar en heilige (ca. 300 naChristus), wiens naamdag gevierd wordt op 20 januari. Hij wordt afgebeeld staande aan een boom of aan een pilaar gebonden en doorschoten met pijlen. Zijn verering werd zeer populair in de hele Kerk als patroon van pestlijders, soldaten, schuttersgilden en allerlei ambachtslieden.
P.V.L. heeft tot doel het handboogschieten op doel te propageren en bekendheid te geven als olympische sport met een hoge opvoedende waarde.

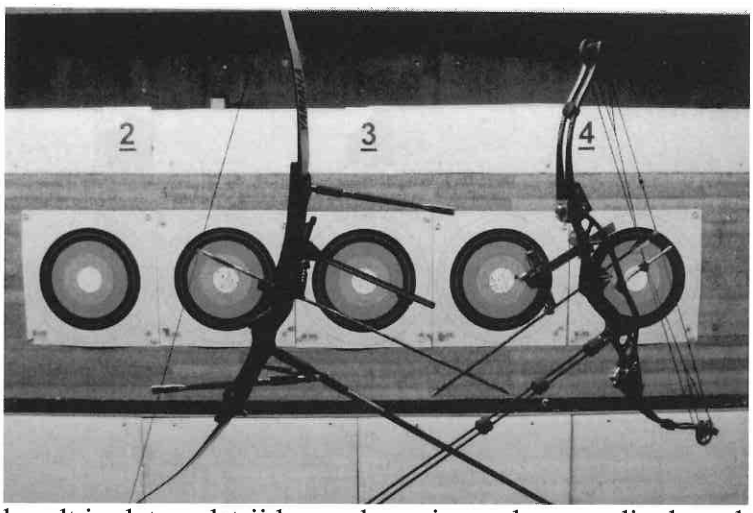

De maatschappelijke zetel van het P.V.L. is gevestigd te Driehoekstraat 1 3700 Tongeren.
P.V.L. is aangesloten bij de Handboogliga vzw, die als landelijke sportorganisatie erkend is door BLOSO (Bestuur Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtrecreatie. Langs de Koninklijke Federatie Handboogschieten (K.B.F.H.) om is de Liga ook lid van het Belgisch Olympisch Comité (B.O.I.C.) en de European Mediteranean Archery Union (E.M.A.U.) en de Fédération Internationale Tir à l'Arc (F.I.T.A.). Dit houdt in dat wedstrijden en kampioenschappen die door de Liga worden erkend en gehomologeerd dienen te beantwoorden aan een reeks normen, vastgelegd in een sportreglement. De vereniging is ook lid van de Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden vzw (F.V.H.S.) erkend als organisatie van volkscultuur (MB 13 maart 2001). De algemene vergadering is het hoogste orgaan van het P.V.L. en iedere gilde heeft recht op één afgevaardigde. Het bestuur wordt gekozen door de Algemene Vergadering.
Hier de lijst van de aangesloten gilden met contactpersoon:

Sint-Sebastiaan Alken	S.S.A. Delwiche Marcel	Steenweg 357	3570 Alken
Recht Naar Doel Bree	R.D.B. Meeuwig Saco	Kanaallaan 6a	3960 Bree
Sint-Michiels Bree	S.M.B. Creemers Edmond	Kanaallaan 3	3960 Bree
Willem Tell Diepenbeek	W.T.D. Van Wijmeersch T	Kalverstraat 12	3590 Diepenbeek
Sint–Sebastiaan Hasselt	S.H.A. Coosemans Serge	Roeselstraat 7	3511 Hasselt
Sint–Sebastiaan Heers	S.H.E. Van Oostveld Eddy	Kiezelstraat 52	3870 Heers
Olympia Heusden	O.L.H. Dilien Gert	Guido Gezellelaan 50	3550 Heusden
Sint–Barbara Heusden	S.B.H. Meyen Emie	De Rieten 23	3550 Heusden
Sint–Sebastiaan Kermt	S.K.E. Deferme Wim	Stevoortse Kiezel 226	3512 Stevoort
Leopold I Leopoldsburg	L.E.L. Hannes Ludo	Schoorheide 46	2490 Balen

To Target Leopoldsburg	T.T.L. Vandebroek Luc	Oude baan 3	3550 Heusden
Eendr. St.-Sebas. Maastricht	E.S.M. Meijers Peter	Veliahof 15c	6218 Maastricht
Oude Stam Neerpelt	O.S.N. Buckinx Louis	Molenstraat 98	3910 Neerpelt
Ver. Handboogsch. Riemst	V.H.R. Martens Jos	Kalderstraat 25	3770 Riemst
Sint–Sebastiaan Overrepen	O.S.S. Clerinx Luc	Overrepenstraat 34	3700 Overrepen
Concordia Peer	C.O.P. Leen Davy	Driehoevenstraat 4	3960 Bree
Ware Vrienden St.-Truiden	W.V.S. Appeltans Ingrid	Kortenbosstraat 209	3800 St.-Truiden
Sint-Sebastiaan Sluizen	S.S.S. Germis Jean	Viséweg 335	3700 Sluizen
Schutters Handb. Tongeren	S.H.T. Martens Stefan	Koninksemstr 139b1	3700 Tongeren
Sint–Sebastiaan Voort	S.S.V. Deroulou Rudi	Lambertusstraat 169	3840 Voort

Aanvankelijk was de verdediging van de steden toevertrouwd aan verschillende gilden, die ieder een deel van de stadsmuur moesten bewaken en verdedigen. Reeds in de 13de eeuw bleek echter dat men voor de verdediging meer geoefende en strijdbare manschappen nodig had. Daarom specialiseerden de schuttersverenigingen zich in een bepaalde bewapening, maar ze bleven de naam **GILDE** voeren. Zo ontstonden de hand- en kruisboogschutters. Ook op het platteland volgde men het voorbeeld van de steden en ontstonden schuttersgilden. Met de opkomst van de staande legers verminderde het belang van de wapengilden aanzienlijk en ze werden geleidelijk in het leger geïntegreerd. Toch bleven talrijke schutterijen, zij het met een folkloristisch of sportief karakter, voortbestaan. De oudste documenten die op de schutterijen betrekking hebben gaan slechts terug tot de 15de eeuw voor het platteland.

In het begin van de 17de eeuw werd de noodzaak voor dorpsschutterijen voelbaar, vermits de vele troepentransporten en plunderingen in het prinsbisdom Luik verdedigingsmaatregelen eisten. Vanwege de prins bisschop werd op 20 januari 1615 opdracht gegeven bestaande of te stichten schutterijen voor de verdediging in te zetten.

Een van de oudste gilden van het P.V.L. vinden we terug in Voort, een deelgemeente van Borgloon. Het ontstaan van de Confrérie of Gilde van den Edelen Handboog te Voort onder de naam van Sint-Sebastiaan dateert van tussen 20 mei 1727 en 28 juni 1727. Goedkeuring hiervoor werd gegeven door ***Markies de Prie, Graaf van Rijkel, Baron der Franchise en de Boronnie van Brusthem, Voordt en Cortenaken...*** Eveneens werden in die periode de statuten en reglementen opgesteld. Nu 282 jaar later is deze gilde nog springlevend en geëvolueerd naar een moderne sportvereniging voor handboogschieten met een eigen schutterslokaal. De leden trainen wekelijks en nemen deel aan diverse competities. Tevens worden jaarlijks organisaties ten voordele van andere clubs georganiseerd, zoals dit jaar het kampioenschap van Limburg en de Field wedstrijd. Om de drie jaar wordt door de leden van de gilde gestreden om de titel van koning, het alom bekende koningsschieten. De gilde telt een 40-tal leden en besteedt ook aandacht aan de opleiding van de jeugd.

Elke schuttersgilde die zich respecteerde, had als ornaat voor de koning een soort "kazuifel waarop de breuken" waren bevestigd, zowel op de voorkant als op de rugzijde. De naam "breuk" sloeg eerst op een zilveren ketting, waaraan sierplaten of medailles hingen. De naam is later overgedragen op de platen zelf. De breuken zijn willekeurig opgenaaid, ze volgen geen enkel patroon.
De meeste breuken vermelden de koning of keizer van een bepaald jaar.

De Sint–Sebastiaangilde van Voort houdt bepaalde tradities nog altijd in ere: zo is er een boete voor de leden die afwezig zijn op de jaarlijkse H. Mis voor de afgestorvenen. De verplaatsing naar het koningsschieten gebeurt nog altijd stoetsgewijs met trom en vaandel.
Schutterijen weerspiegelen de uitbundigheid van het Vlaamse volksleven. Op de dag van vandaag bestaan in onze provincie nog steeds een aantal schuttersgilden met een louter folkloristische functie. Veel tradities zijn daardoor in de loop der jaren verloren gegaan. De aangesloten gilden bij het P.V.L. zijn ervan overtuigd dat waarden en tradities moeten behouden blijven, toch moeten er stappen gezet worden om iedere vereniging verder uit te bouwen tot een volwaardige vzw waar de sociale en sportieve contacten centraal staan en zowel de competitieschutter als de recreant elkaar kunnen vinden. Het handboogschieten zal er wel bij varen en de gilden zullen door hun sociale rol in hun gemeente of stad steeds kunnen rekenen op de waardering van de bevolking.

Jos Lenaers en Rudi Deroulou

INFORMATIEVERGADERING TE BERINGEN

Op vrijdag 16 oktober 2009 ging er in de gildezaal van Sint-Denijs Beringen een kennismakingsavond van de "Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden" door. Dit werd georganiseerd door het Verbond Beringen en het Verbond Lummen. Opzet was om de Federatie bij het brede publiek wat meer bekendheid te geven. Velen onder ons kennen de Federatie alleen maar van het uitreiken en controleren van de licenties.
De Federatie doet echter al 10 jaar zoveel meer en dat wilden ze persoonlijk komen voorstellen.

Dhr. Paul Stoop, voorzitter van de Federatie, opende deze infodag en wist het aanwezige publiek te boeien met een passioneel betoog. We vatten even kort samen.

Het gildeleven is zoveel meer dan wedstrijden organiseren en eraan deelnemen. Het houdt een zekere broederschap en verbondenheid in en gaat gepaard met onderlinge solidariteit en het instandhouden van soms eeuwenoude tradities. Dat het gildeleven een aangename vorm van ontspanning biedt, is uiteraard een pluspunt.
Gezien de meeste schutters te veel met sport bezig zijn en te weinig met cultuur werd de Federatie opgericht.
De Federatie wil de gildes helpen met andere zaken zoals bijvoorbeeld:
- het proberen te inventariseren en bewaren van eeuwenoude tradities, vlaggen, breuken, geschriften, ...
- het ijveren voor de vereenvoudiging van de papierwinkel die we de laatste jaren toegeschoven krijgen.
- het motiveren van het sociale gebeuren door de jongeren terug meer te betrekken bij het gildeleven.
- ...

Vervolgens werd door middel van een powerpointpresentatie meer uitleg gegeven door dhr. Stan Krolicki.

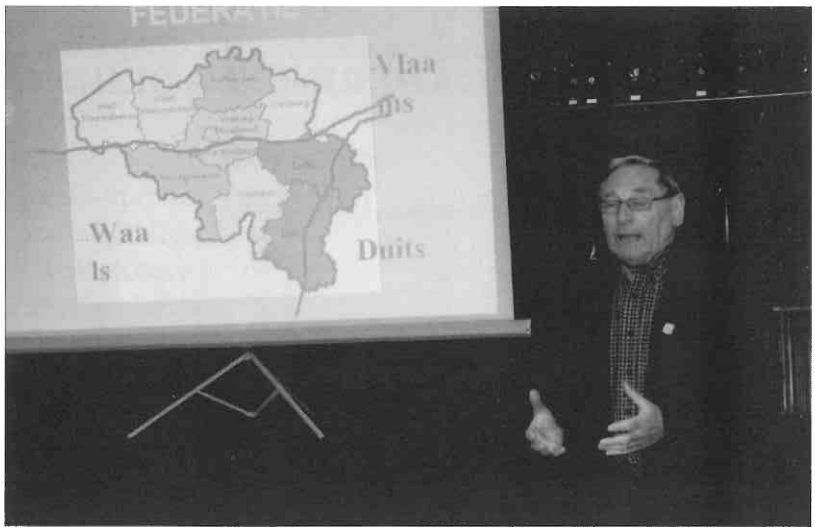

Hier kunnen we van onthouden dat de Vlaamse Federatie een overkoepeling van de Vlaamse schutterijen wil zijn.
Ze willen voor de schutters een soort vakbond zijn die hun belangen kan verdedigen bij de overheid, zowel bij sport als bij cultuur, dit om te vermijden dat het erfgoed en de volkscultuur verloren gaan.
Om dit doel te bereiken wil de Federatie de gildes helpen met onder andere:
- het maken van publiciteit voor de activiteiten,
- het geven van vorming en opleiding (vzw wetgeving, licenties, trommelkorpsen, gildedansen,....
- het inventariseren van de gildes, hun geschiedenis, de erfstukken,...
- ....

Na de toespraak van dhr. Krolicki werd de promotie dvd vertoonden het moet gezegd, dit was echt de moeite waard. Professioneel gemaakt, de naam documentaire waard en aangenaam om naar te kijken. Bedoeling is deze dvd te verspreiden naar de leden en op termijn eventueel uit te lenen aan scholen. Wel jammer dat het klepschieten niet aan bod komt.

Om af te sluiten werd er nog aan herinnerd dat het soms interessant is om te profiteren van de mogelijkheden om ongekende steden en dorpen te bezoeken tijdens de gildedagen.
Heb je bij jouw gilde een probleem, een vraag of onduidelijkheid over eender wat, schakel de Federatie in. Ze zijn er voor ons en helpen ons met plezier verder.
Patrick Coenen

Beste gildebroeders en zusters.

Op dit ogenblik wordt de laatste hand gelegd aan de realisatie van een dvd met als titel "Historische Schuttersgilden in Vlaanderen"

Deze unieke realisatie was mogelijk dankzij de financiële steun van de Vlaamse overheid, en zal half januari ter beschikking worden gesteld van alle gilden en schutterijen die bij de Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden zijn aangesloten.

Een begeleidend boekwerk, dat achtergrondinformatie verstrekt en als aanvulling op de dvd bedoeld is, gaat binnenkort in druk, zodat het geheel aangeboden kan worden in een zeer verzorgde uitvoering.

De handelswaarde van het boek met dvd is € 35,00.

De aangesloten verenigingen zullen een exe.mplaar gratis aangeboden krijgen. Voor de leden van de verenigingen aangesloten bij de Federatie zal deze combinatie van dvd en boek aangeboden worden voor de prijs van € 30,00.

Toch willen wij nu al een extra aanbod doen, voor de echte geïnteresseerden. Bij inschrijving voor 1 januari 2010 bieden wij deze unieke combinatie aan voor slechts € 25,00. Nu inschrijven kan door het opgestuurd formulier aan de secretarissen terug te sturen naar de Federatie, en het bedrag over te schrijven op rekeningnummer 735-0011152-82 van de Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden.
Met gildegroeten, Peter Ressen, secretaris

Wandelzoektocht
Gildedag Gent 2009

Uitslag fotozoektocht Gent

Kwistig sprong die zondag de goedgemutste weergod met het aantal zonuren om. Gent wentelde zich dan ook in een blakende nazomers temperatuurtje wijl uit alle windstreken van het Vlaamse land gildenbroeders en gildenzusters door de stad marcheerden, dansten, schoten en genoten.

Meer dan zeventig goedgemutste schutters namen ook deel aan de fotozoektocht. Die bracht de deelnemers doorheen het oudste stedelijk schoon.
De meeste foto's waren voor de uitgeslapen wandelliefhebbers geen probleem. Toch bleken er enkele addertjes onder het gras te zitten…

Hieronder de uitslag:

	Vraag				
Foto 1	Welk jaartal hoort bij deze muzikant?	1	6	6	9
Foto 2	Hoeveel personen staan hier afgebeeld?			1	3
Foto 3	Op hoeveel plaatsen werd ik in de muur geankerd?				8
Foto 4	In welk jaar werd dit kunstwerk geplaatst?	1	9	9	9
Foto 5	Welk getal staat onder deze zwaardvechter? (geel/zwart)	3	9	4	1
Foto 6	Welk huisnummer hoort hierbij?			6	4
Foto 7	Welk huisnummer hoort hierbij?			3	5
Foto 8	In welk jaar werd 'hij' gekwetst?	–	–	–	–
Foto 9	Hoeveel keren komt dit ornament voor op deze woonst?				9
Foto 10	Welk voorzetsel ontbreekt hier? Zuivel = 100, Melk = 300, Pegel = 500 *(vul het bijhorend getal in)*		1	0	0
Foto 11	Hoeveel vaandels wapperen aan dit schip?				4
	TOTAAL	9	7	5	6

Vraag 8 werd uit de uitslag geweerd. In laatste instantie besloten wegenwerkers om Klokke Roeland te doen verdwijnen. Toch wisten velen deze vraag correct te beantwoorden door het inwinnen van informatie op diverse plaatsen. Hoed af!

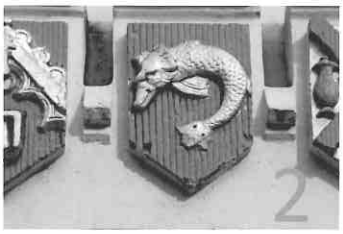

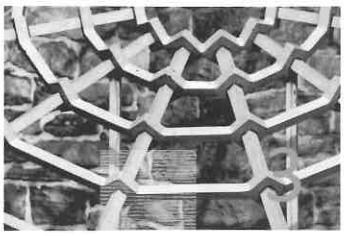

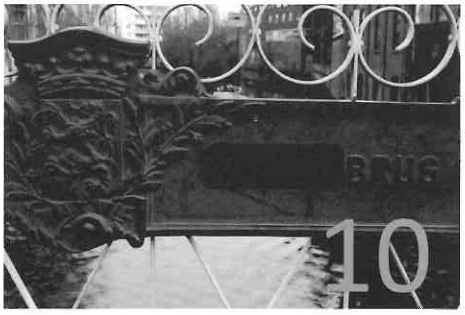

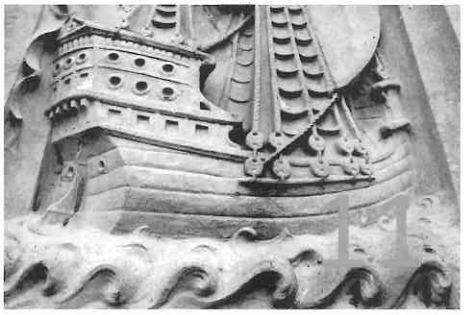

4	6	2	1	0	1	7	3	9	1	1	5	8

Hieronder de winnaars:

Houthakselaar BOSCH
Grasmaaier BOSCH
Kantenmaaier BOSCH
Kantenmaaier BOSCH
Heggeschaar BOSCH

Vermeulen Sara van Sint-Brixius Rode Hombeek
Brouwers Marion van Sint-Joris Hoogstraten
Troncuo Danielle van Sint-Sebastiaan Dilbeek
Christiaens Maurice van Sint-Denijs Beringen
Smets Luc van Sint-Jozef Oud Winterslag

De prijzen zijn af te halen bij de bondsvoorzitters en dit vanaf 15/01/2010

EEN DAGJE UIT IN REGIO HASSELT-BELGIË

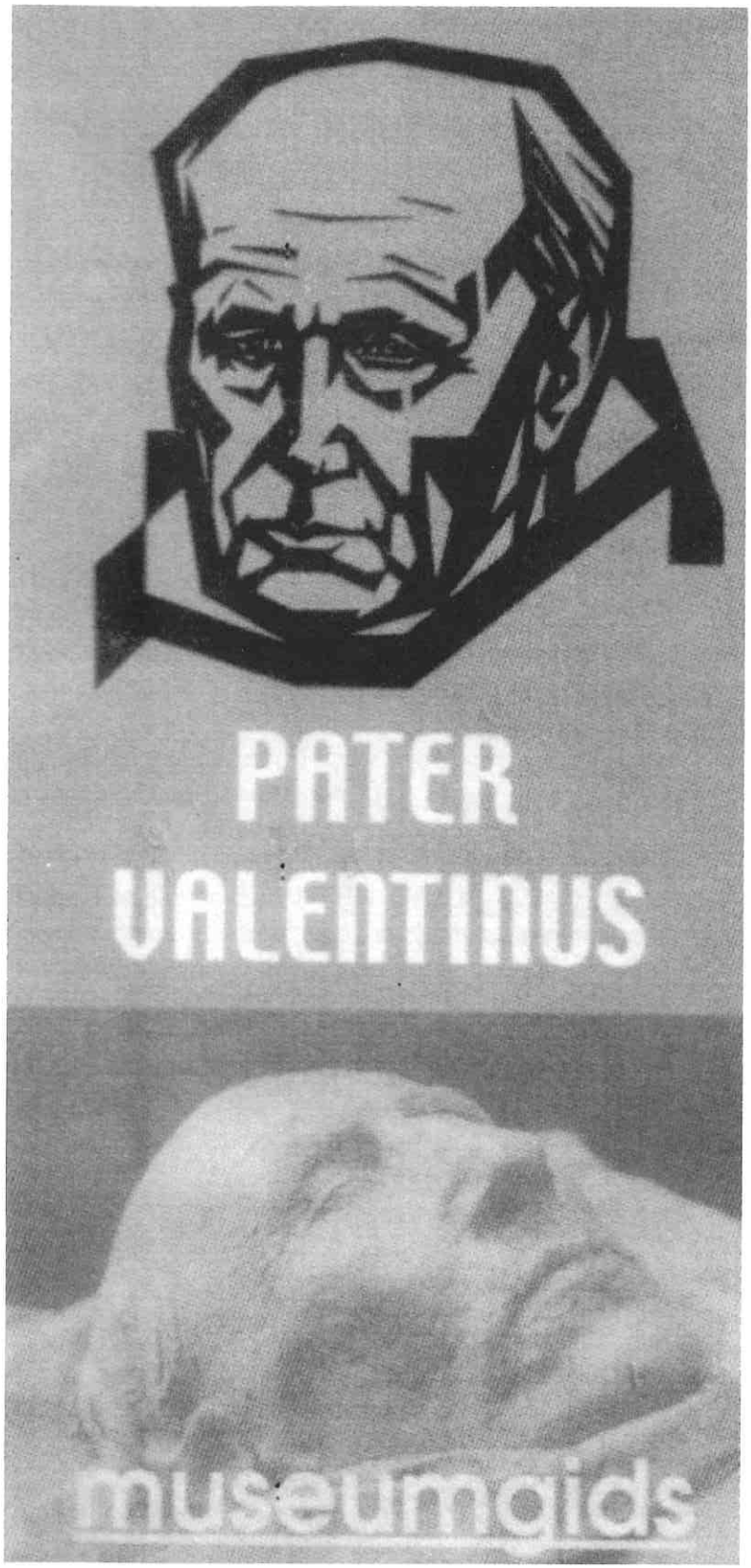

Hasselt: klein maar fijn...
Mooi afgelijnd door een groene gordel, ligt het vrij kleine Hasselt in het Belgische Limburg. Ja, het is klein, maar het heeft alles in zich om een aantrekkelijk stadje te zijn. Het is de stad van de mode, stad van het groen, stad van de smaak, stad van de beroemde Virga-Jesse Feesten, maar het is vooral de stad van het Heilig Paterke van Hasselt.

Een bezoek aan Hasselt, zonder een bezoek aan het Heilig Paterke, is geen volwaardig bezoek: dan heeft men Hasselt niet gezien en is men vooral de ziel van Hasselt voorbij gelopen. Het Heilig Paterke, dat in 2003 werd zalig verklaard - daarom zegt men wel eens ondeugend: het Heilig Paterke kreeg in Rome zijn zaligheid! – ligt begraven in een mooie grafkapel, direct naast de kerk van de paters Franciscanen-Minderbroeders te 3500 Hasselt in de Minderbroedersstraat 19. Deze grafkapel is dagelijks open van 7 uur tot 19 uur. Het daarbij aansluitend museum is open van 10 uur tot 11u30 en van 13u30 tot 16 uur.
In de Onthaalruimte kan men, bij het verlaten van het geheel, allerlei devotionalia en vooral noveenkaarsen vinden ter ere van de zalige Valentinus, maar men vindt er ook allerlei van andere heiligen. OPLETTEN: op alle Belgische feestdagen en tussen Kerstmis en 2 januari daaropvolgend, blijven het museum en de Onthaalruimte gesloten.
Eetgelegenheid is er bij de Paters Minderbroeders op dit adres niet, maar vlakbij kerk en grafkapel vindt men een tiental eetcafés en restaurantjes naar eenieders beurs. Het centrum van de stad ligt op loopafstand.

NIEUWS UIT DE VERBONDEN

Te melden is dat in de Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden enkele actieve medewerkers aangesteld zijn tot commissaris.

Deze zijn in het Provinciaal Verbond Limburg Handboogschieten:

Rudi Deroulou
Lambertusstraat169
3840 Borgloon
Limburg
Tel: 012 74 49 74

In het verbond Zuid-Westland
& Veurne-Ambacht

Hans Van Bockstael
Neerhof 23
8980 Beselare
West-Vlaanderen
Tel: 057 46 60 19

In het verbond van
Sint-Jorisgilden in het land
van Hoogstaten

Jozef Servaes
Katelijnestraat 30
2320 Hoogstraten
Antwerpen
Tel: 03 297 28 29

INHOUDSTABEL:

Blz. 3 – Woordje van de voorzitter
Blz. 4 – Woordje van de redactie
Blz. 5 – Kampioenviering Verbond "De Maasvallei"
Blz. 8 – Groot Brabants Gildefeest 2009 te Halen
Blz. 12 – Kris Snijders volgt zijn broer op als koning van de Jonge schutterij
Blz. 14 – Oude schutterij St.-Monulphus en Gondulphus Maasmechelen
Blz. 15 – De Sint-Jorisgilde houdt woord
Blz. 17 – Schild en Vriend stelt voor: St.-Sebastiaan Roeselare (1407)
Blz. 20 – Eeuwenoud, maar springlevend
Blz. 24 – Een vrouw in een mannenwereld
Blz. 26 – Het Europees Schutterstreffen 2009
Blz. 32 – Gent, gaststad van de 8ste gildedag
Blz. 35 – Nationaal Koningsschieten 2009 te Lommel
Blz. 38 – Historiek Provinciaal Verbond Handboogschieten Limburg
Blz. 41 – Informatievergadering te Beringen
Blz. 43 – Wandelzoektocht gildedag Gent
Blz. 45 – Dagje uit in regio Hasselt-België
Blz. 46 – Nieuws uit de verbonden

MEDEWERKERS

Paul Stoop – Pierre Mathijssen - Davy Ickx - Jacky Verheyen – Marc Vranken – Gert Rombouts - Hans van Bockstael - Mark Demulder – Henri Vaesen – Jos Lenaers – Rudi Deroulou – Patrick Coenen – Peter Ressen - François Van Noten - Louis Drees - Davy Versleegers - Jef Servaes.

Tijdschrift verschijnt driemaal jaarlijks.
Abonnementsprijzen voor 2009
Binnenland € 9
Buitenland € 15
Te betalen aan de bank: K B C Nr. 735 – 0011152 – 82 van de Federatie met vermelding van: "abonnement tijdschrift van vzw Federatie Vlaamse Historische Schuttersgilden".
Voor betalers in het buitenland: Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden vzw, Breeërsteenweg 394, B-3640 Kinrooi; IBAN: BE 7350 0111 5282, BIC: KREB BE BB
Abonnement dient vooraf betaald en kan elk moment ingaan met voortzetting, mits een opzeg van drie maanden voor verstrijken van huidig abonnement.

2
0
0
9

Gildedag Gent